

RandKrant

M A A N D B L A D

VOOR DE BEWONERS VAN DE VLAAMSE RAND

Zaventem hoogvlieger in
comfort en veiligheid

FiguranDten
Sportarts Georges Gillis en
zijn gevecht tegen doping

Jeugdhuizen geen prioriteit
voor veel gemeenten

Onvergetelijke huisruilvakanties

Zwitserse kaas met heel veel gaten

FOTO: BELGA

Lili Nabholz-Haidegger

De verpakking ziet er iets aantrekkelijker uit dan vier jaar geleden, maar de inhoud verschilt amper. De rapporten die de Zwitsers Dumeni Columberg en Lili Nabholz-Haidegger namens de Raad van Europa bij elkaar hebben geschreven over de taalverhoudingen in ons land, raken kant noch wal. Kortom: Zwitserse kaas met heel veel gaten.

Vier jaar geleden werd het rapport Columberg nog afgedaan als een *accident de parcours*, waarbij de Vlamingen zich in de luren hadden laten leggen. Ze zouden de komst van de minzame man onvoldoende hebben voorbereid om hem afdoende weerwerk te kunnen bieden. Het zou nooit meer gebeuren! Vandaag ligt er een nieuw rapport bij de Raad van Europa waarin de Vlaamse standpunten andermaal in het niet verdwijnen en lang gekoesterde Franstalige wensen de boventoon voeren. In tegenstelling tot het rapport Columberg kan de Raad van Europa dit werkstuk niet zomaar terzijde schuiven. De Vlaamse beleidsmensen werden immers niet bij nacht en ontij overvallen en de auteur, de Zwitserse advocate Lili Nabholz-Haidegger, straalt meer ernst en gedegenheid uit dan haar landgenoot-voorganger, die wat oneerbiedig een 'vrolijke Frans' wordt genoemd, en die de subtiele taalverhoudingen, waaraan generaties Belgen moeizaam puzzelden, ongegeneerd op een hoop veegde met zijn aanbeveling om heel het land opnieuw tweetalig te maken.

Anciaux contra Spaak

Het rapport van mevrouw Nabholz-Haidegger werd in maart j.l. al goedgekeurd in de juridische commissie van de Raad van Europa, zeer tot ongenoegen van politiek Vlaanderen. Op het moment dat deze tekst geschreven werd, is het nog wachten geblazen op de stemming over dit rapport eind april in het Europees parlement. Om de meubelen enigszins te redden, heeft de Vlaamse regering oud-minister en ex-Volksunie-voorzitter Vic Anciaux in de arena gestuurd om bij de 42 landen van de Raad van Europa alsnog haar standpunten in de verf te zetten. Rijkelijk laat,

want het kalf lijkt verdronken en bovendien moet Anciaux optornen tegen FDF-ster van het eerste uur Antoinette Spaak, die niet alleen haar naam als extra visitekaartje op zak heeft maar bovendien kan bogen op een lange staat van dienst in diverse internationale organen.

Niet aflatend gestook

Brigitte Grouwels, Vlaams en Brussels parlamentslid voor de CD&V, ziet de hele zaak met lede ogen aan. 'Het rapport van mevrouw Nabholz-Haidegger is te gek om los te lopen. Volgens haar zouden er op heel het grondgebied van België minderheden zijn die 'rechten' kunnen opeisen', aldus Grouwels. Het rapport is in haar ogen de wrange vrucht van niet aflatend gestook uit Franstalige hoek. 'Federale loyaliteit lijkt een onbekend begrip bij Franstaligen zoals Georges Clerfayt (op wiens vraag zowel Columberg als Nabholz-Haidegger naar Vlaanderen werden gestuurd, nvdr) die een internationale campagne voeren tegen het federale samenlevingsmodel waarop België berust. Zo'n mensen geven blijk van een gebrek aan burgerzin en dat verwijt ik ook minister van Buitenlandse Zaken Louis Michel, die als 'chef de file' van het Mouvement Réformateur geen afstand neemt van Clerfayts FDF! Volgens Grouwels 'blijven de Franstaligen gemaakte afspraken systematisch ondergraven' en pikken ze uit die afspraken alleen 'de krenten die ze lekker vinden'. Of de goedkeuring van het rapport Nabholz-Haidegger in de parlementaire vergadering van de Raad van Europa een ramp zou betekenen? 'Neen, een ramp zeker niet, want een resolutie van de Raad van Europa is niet dwingend. Bovendien moet in ons land het Europese minderhedenverdrag

'De Franstaligen blijven gemaakte afspraken systematisch ondergraven en pikken er alleen de krenten uit die ze lekker vinden'

nog geratificeerd worden in de verschillende parlementen. En het lijkt niet de minste twijfel dat het Vlaams Parlement in deze omstandigheden daarvoor geen groen licht zal geven. Toch zou de goedkeuring van het rapport een kwa-

lijke zaak zijn, want het ligt voor de hand dat de Franstaligen zich sterk genoeg voelen om met een reeks juridische procedures bij het Europees Hof in Straatsburg te beginnen om alsnog hun gelijk te halen, en dat zal 'het imago van Vlaanderen' niet ten goede komen', aldus Brigitte Grouwels.

Johan Cuppens

Schweizer Käse mit sehr vielen Löchern

Die Verpackung sieht etwas interessanter aus als vor vier Jahren, aber der Inhalt unterscheidet sich kaum. Die Berichte, die die Schweizer Dumeni Columberg und Lili Nabholz-Haidegger im Auftrag des Europarates über die Sprachverhältnisse in unserem Land zusammengeschrieben haben, stimmen vorne und hinten nicht. Kurz: Schweizer Käse mit sehr vielen Löchern. Brigitte Grouwels, flämisches und Brüsseler Parlamentsmitglied für die CD&V, sieht die ganze Angelegenheit mit großem Bedauern: 'Der Bericht von Frau Nabholz-Haidegger ist absolut unakzeptabel. Ihrer Meinung nach soll es über das gesamte belgische Hoheitsgebiet verteilt Minderheiten geben, die 'Rechte' einfordern können', so Grouwels.

FOTO: PASCAL VIGNERON

■ Vlaamse overheid subsidieert tot vijftig procent van 11 juli-happenings die burger organiseert. (kop in *Het Laatste Nieuws*)

■ De telefoon staat niet stil. Er zijn 1800 cheques van 200,2 euro en het zal voor de medewerkers van het secretariaat een hele klus zijn om er de beste initiatieven uit te pikken. (Sooi Daems van het secretariaat 'Vlaanderen Feest' in *Gazet Van Antwerpen*)

■ Laten we op 11 juli allemaal picknicken en onze bureaus uitnodigen. (...) We moeten de verzuring terugdringen. Eten en drinken, in plaats van die samenzang en dat vendel-

gezwaai in parochiezalen. (minister-president Patrick Dewael in *Het Laatste Nieuws*)

■ Ik vind de feestcheques vooral ook een leuk initiatief omdat de 11-julivieringen van de afgelopen jaren toch wel erg slaapverwekkend begonnen te worden. (Manu Aerden van het Brusselse Sint-Goriks Wijkcomité in *De Morgen*)

■ De zevenhonderdste verjaardag van de Guldensporenslag uit 1302, die aan de 11-juliviering ten grondslag ligt, is het geschikte moment om het stof te blazen van de traditionele 11-juliviering. (minister van Cultuur Bert Anciaux in *De Morgen*)

■ Geen vlaggen en vendeliers, wat we nodig hebben is een goed gevoel. (minister van Cultuur Bert Anciaux in *Het Laatste Nieuws*)

■ Het is tijd de Gulden Sporen naar 'de zolder van de romantische accessoires' te verbannen, schreef Manu Ruys al in 1965 in zijn hoofdartikel in *De Standaard*. Het moderne Vlaanderen heeft niets meer te verwachten van oude wapenfeiten, aldus Ruys, het kan zich in de toekomst beter bezighouden met de aanpak van zijn sociale problemen en economische ontwikkeling. (journalist Gilbert Roox in *De Standaard*)

■ Als Luc Van Den Brande er nog was, was 700 jaar Guldensporenslag één grote bombastische vertoning geworden. (...) Paars-groen vervalt

in het andere uiterste: een minimalistisch plichtnummer, dat het kind met het badwater weggooit. (historicus Roel Jacobs in *De Standaard*)

■ Elf juli is voor ons geen barbecue, maar een herdenking. Wat echt gebeurd is in de mod-

VAN HOREN ZEGGEN

der van het Groeningeveld, doet er niet toe. Met de Guldensporenslag herdenken wij 150 jaar Vlaamse ontvoeringsstrijd. En of de politiek correcte gedachtepolitie het daar nu mee eens is of niet: Vlaanderen is vooral welvarend geworden omdat het de voorbije eeuwen voor de eigen taal en cultuur gevochten heeft. (Matthias Storme, professor in de rechten aan de KU Leuven, tijdens een Guldensporenmeeting in Leuven)

■ Er was niets Vlaams aan de Guldensporenslag: 1302 was een veldslag tussen Fransen. En Henri Conscience, volbloed belgicist en aanhanger van de Saksen-Coburgs, schreef zijn Leeuw van Vlaendren vooral tegen de bedreiging van Frankrijk. In de versie van Conscience is de echte Leeuw van Vlaanderen niet Robrecht van Bethune, maar Leopold I. De flaminganten weten niet welk beest ze op 11 juli uithangen. (historicus Roel Jacobs in *De Standaard*)

■ In werkelijkheid was de slag van 1302 een heel complex conflict, waar de belangen van de leenheer, de Franse koning, samenvielen met die van de patriciërs, terwijl de leenman, de graaf van Vlaanderen, steun kreeg van de ambachten. Op het Groeningeveld stond ook geen Vlaams leger in de zin van vandaag. De graaf van Namen vocht mee aan de 'Vlaamse' kant, terwijl Brabanders en Antwerpenaars de Franse koning steunden. (journalist Gilbert Roox in *De Standaard*)

■ Het is niet alleen een feest voor Vlamingen, maar voor iedereen die in Vlaanderen leeft. (minister-president Patrick Dewael in *Het Laatste Nieuws*)

■ Er zijn dan misschien wel te veel varkens in Vlaanderen, tegelijk zijn er ook te weinig feestvarkens. (minister van Cultuur Bert Anciaux in *Het Nieuwsblad*)

De eenheidspolitie (2) 4

De politiehervorming heeft in de ogen van velen nog niet geleid tot een betere werking van de politie. Korpschef Frits Coenen van de politiezone Vilvoorde-Machelen erkent dit. 'Omdat we er zoveel taken bij hebben gekregen, blijft er minder tijd over voor het eigenlijke politiewerk.'

ARCHIEF FRANS VAN HUMBEEK

Duitse bezetter bouwde de voorgangers van Zaventem 9

FiguranDten 10

Sportarts Georges Gillis staat aan het hoofd van de Dienst Medisch Verantwoord Sporten bij de Vlaamse Gemeenschap. Volgens hem is doping niet alleen een probleem in de topsport, maar is de hele sport erdoor vergiftigd. 'Ik maak me geen illusies, we zullen de sport nooit volledig dopingvrij krijgen.'

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

Felix De Boeckmuseum krijgt nieuw leven ingeblazen 12

Op de bres voor ons erfgoed (2) 22

Jeugdhuizen in de rand (I) Eigen onderkomen vinden loopt niet van een leien dakje 26

Voor visueel gehandicapten is de Randkrant beschikbaar op cassette. Geïnteresseerden kunnen contact opnemen met Progebraille-Helen Keller, tel. 02/466 94 40 of met de redactie.

E N O O K N O G

VAN ASSE TOT ZAVENTEM 6

ZONDER OMWEGEN 24 • VAN HUIZEN EN TUINEN 25

RESTAURANDT 28 • GASTENBOEK 32

COLOFON

Randkrant verschijnt maandelijks op 145.000 exemplaren en wordt uitgegeven door vzw 'de Rand'.
 Hoofdredactie: Henry Coenjaarts
 Eindredactie en coördinatie: Petra Goovaerts
 Vormgeving: Mega.L.Una, Brussel
 Druk: A. De Cuyper-Robberecht, Zele
 REDACTIEADRES:
 Witherendreef 1, 3090 Jezus-Eik/Overijse
 tel 02-767 57 89, fax 02-767 57 86, randkrant@derand.be
 Verantwoordelijke uitgever: Henry Coenjaarts,
 Witherendreef 1, 3090 Jezus-Eik/Overijse

Nieuwe politie heeft nog even de handen vol met zichzelf

Het zijn drukke tijden voor Frits Coenen, korpschef van VIMA, de lokale politiezone van Vilvoorde en Machelen. Op het tijdstip van het interview is de Zennestad in de ban van het bioterrorisme. Celie Dehaene, echtgenote van de huidige burgervader van Vilvoorde, ontving eerder op de dag een brief met een verdacht wit poeder. Ons gesprek wordt geregeld onderbroken omdat Coenen de pers te woord moet staan. Gelukkig neemt hij ook ruim de tijd voor dat andere hete hangijzer: de politiehervorming.

Op 1 oktober 2001 ging de lokale politiezone VIMA van start. Drie korpsen (de gemeentepolitie van Vilvoorde en die van Machelen plus de lokale rijkswachtbrigade) werden samengevoegd. 'Wat betreft het werkteerrein geen al te grote aanpassing', aldus Frits Coenen. 'De manschappen kenden elkaar en werkten al een tijdje samen in functie van het veiligheidscharter in de zone. De politie van Vilvoorde kwam ook op het terrein van die van Machelen en andersom. De rijkswachtbrigade was actief op beide terreinen. De enige verandering is dat ze nu effectief samen in een combi zitten.'

Een win win situatie creëren

Wat Coenen wel erg opvalt, is het cultuurverschil tussen rijkswacht en politie. 'Voor alle duidelijkheid: dit heeft niets te maken met een vete tussen ex-rijkswachters en ex-politiemannen. De samenwerking verloopt vlot. Het verschil zit hem in het omgaan met problemen. De vroegere politie had de gewoonte om heel snel te werken; ze deden veel meer interventies en de vaststellingen ter plekke werden sneller afgehandeld. De voormalige rijks-

Frits Coenen

wacht werkte traditioneel trager, maar daar stond tegenover dat hun vaststellingen vaak grondiger gebeurden. Het is een uitdaging om die twee aspecten te verenigen en zo een win win situatie te creëren. We streven naar een snelle service, gekoppeld aan een hoogstaande kwaliteit.'

Een ander punt van verschil is het dienstrooster. 'Bij de politie had je vroeger een heel strakke planning; het personeel wist als het ware exact wie welke uren het jaar nadien zou presteren. Bij de rijkswacht wist men dat niet; er werd altijd ingebroken op de dienstplanning, niets was definitief. Alle lokale zones zijn nu verplicht om een stuk van hun capaciteit te voorzien voor federale opdrachten. Gevolg: de planning van hun dienst verandert voortdurend, en dat scheidt uiteraard wreveld bij een deel van het personeel. Ik heb niet graag dat onze mensen zich ergeren aan de werkomstandigheden, want dan wordt het moeilijk om hen te motiveren.'

Uitstroom van personeel

Frits Coenen, in een vorig leven nog rijkswachtcommandant, voelt zich vandaag veeleer manager. 'Vroeger

was ik op de hoogte van het hele operationele gebeuren. Ik bepaalde zelf wat er gedaan moest worden. Vandaag word ik nog wel dagelijks geïnformeerd over het reilen en zeilen binnen het korps, maar het echte veldwerk gaat volledig aan mij voorbij. Mijn huidige functie spitst zich toe op het algemene beleid van VIMA; personeelsbeleid, financieel beleid, openbare aanbestedingen, noem maar op. Als politiezone hebben we een eigen rechtspersoonlijkheid, met een eigen begroting van 9 miljoen euro. Niet niks als je bedenkt dat we vroeger amper 6.200 euro zelf moesten beheren. Het grote probleem is dat er voor al die bijkomende taken zo weinig richtlijnen bestaan. Vorig jaar bijvoorbeeld zijn we maanden bezig geweest met die begroting. Binnen een paar jaar zullen die dingen wel vlotter verlopen, maar nu komt alles tegelijk op ons af.'

Wat Coenen veel kopzorgen baart, is de moeizame start van een eigen personeelsbeleid. VIMA kampt momenteel met een personeelstekort. Op papier kan de zone rekenen op 152 mensen, maar in de praktijk is VIMA zo'n 30 manschappen armer. 'Vandaag zijn we met 132 mensen, maar daarvan zijn er

een aantal ziek, een paar agenten zijn aan de slag bij andere politiediensten en nog enkele korpsleden namen verlof zonder wedde. We zijn van plan om zeven nieuwe mensen aan te werven, maar we weten absoluut niet hoe we dat moeten aanpakken. Bij de vroegere gemeentepolitie hield de personeelsdienst van de stad zich met die dingen bezig, en bij de rijkswacht gebeurde dat door de personeelsdienst van de rijkswacht. Vroeger signaleerden we dat we twee extra mensen nodig hadden en de respectievelijke personeelsdiensten bepaalden dan of we die kregen. Hoe we die arbeidskrachten moesten motiveren, was onze zaak niet. Nu moeten we die problemen zelf oplossen', aldus de zonechef. Bovendien vreest Coenen dat het personeel dat hij binnenhaalt, even snel

'Iedere wijkagent heeft een kantoor met gegarandeerde openingsuren, en twee keer twee uur per week houdt hij spreekuur'

weer zal vertrekken. 'Ik ben bang dat we hier een ware uitstroom van personeel zullen krijgen. Dankzij de hervormingen is het immers veel makkelijker geworden om over te stappen van het ene naar het andere korps, of van de lokale naar de federale politie. De hele Brusselse rand is altijd al een duiventil geweest. De nieuwe mobiliteit zal mensen uit pakweg Peer of Gent misschien nog meer ertoe aanzetten om in hun eigen regio aan de slag te gaan. De nieuwe regeling gaat ons veel goeie werkkrachten kosten; vooral jongeren zijn niet van plan om hier lang te blijven.'

Politiewerk in de verdrukking

Het 'runnen' van een politiezone vereist veel arbeidskrachten. Bestaat het gevaar dan niet dat de essentie van het politiewerk daardoor naar de achtergrond verschuift? 'Inderdaad, iedereen zegt vandaag: 'er is geen betere politie', en dat klopt ook voor een groot stuk. Omdat we er enorm veel taken bij hebben gekregen, blijft er minder tijd over voor het eigenlijke politiewerk.

Een efficiëntere politiewerking heeft in mijn ogen nog steeds te maken met een sterke wijkwerking en met een verhoging van de capaciteit op het terrein. We zitten momenteel weliswaar in een overgangsfase, maar dat neemt niet weg dat ik een groot deel van mijn personeel moet inzetten op domeinen die niet rechtstreeks met politiewerk te maken hebben.'

Daarnaast stelt Coenen zich ook vragen bij de structuur van de nieuwe politie. 'De hervormingen zijn er gekomen om de informatiestromen tussen de verschillende geledingen van de politie vlotter te laten verlopen. Ik vraag me af of dat wel gaat werken. Ons land telt 196 lokale politiezones en één overkoepelende federale politiedienst. Er bestaan richtlijnen voor die communicatie en als iedereen zich daaraan houdt, rijzen er geen problemen. Maar ten tijde van Dutroux hield ook niet iedereen zich aan de geldende voorschriften. Dat kan opnieuw gebeuren. Vandaag bestaat er alleen een functionele band tussen de verschillende niveaus, geen hiërarchische. Zelfregulering is het sleutelwoord. Misschien moeten we evolueren naar een eenheidspolitie op alle niveaus. Een organisatie met een top, waarbij bijvoorbeeld een zonechef verantwoording moet afleggen aan zijn overste op districtsniveau. Let op: ik heb geen heimwee naar vroeger, ik wijs er gewoon op dat deze hervormingen misschien wel een eerste stap zijn naar een echte eenheidspolitie.' Ondanks de problemen waarmee de start gepaard gaat, heeft de lokale politie toch al één en ander gerealiseerd. 'Eén van de pijlers van onze politiezone is de wijkwerking. Wettelijk zijn we verplicht om 12 wijkagenten in te zetten, maar het bestuur heeft ervoor gekozen om er 23 in te schakelen. Iedere wijkagent heeft een kantoor met gegarandeerde openingsuren, en twee keer twee uur per week

houdt de wijkagent spreekuur. Al onze wijkagenten worden ook uitgerust met een GSM waarvan we de nummers willen publiceren in de lokale media. Mensen kunnen zo hun wijkagent overdag op zijn mobiele telefoon bereiken om een afspraak te maken die buiten de openingsuren valt. In het weekend zorgen wijkagenten en mensen van de lokale recherche voor de versterking van de interventieploegen. Zo streven we naar een optimale integratie van de politie in de zone.'

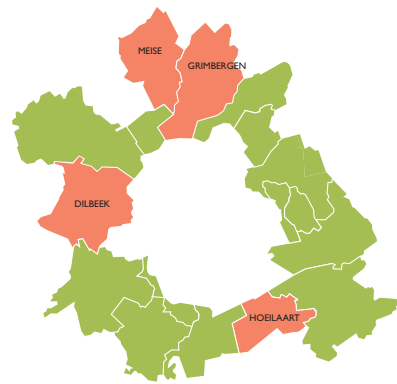
Klagen en zagen

Frits Coenen legde als eerste zonechef van de regio Halle-Vilvoorde de eed af. Hij zal VIMA 5 jaar leiden, waarna hij wordt geëvalueerd. Is die evaluatie positief, dan mag hij er nog eens 5 jaar bij doen. Daarna is het onherroepelijk gedaan. 'Ik hoop dat men een klein beetje medelijden heeft met de eerste lichte zonechefs. Niets is zo gemakkelijk als chef worden in een goed draaiend korps. Wij moeten daarentegen van nul beginnen. Toch heb ik de ambitie om hier iets uit de grond te stampen. Ik klaag en zaag wel veel over mijn nieuwe job - vooral tegen mijn vrouw - maar ik doe ze heel erg graag'

Kirsten Bertrand

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

Week van de zwakke weggebruiker

In het kader van de 'Week van de zwakke weggebruiker', die dit jaar loopt van 8 tot 19 mei, besteedt de provincie Vlaams-Brabant vooral aandacht aan het thema verkeersveiligheid op school. 'Steeds meer scholen treffen maatregelen om de verkeersveiligheid in de omgeving van de school te bevorderen en dat willen we vanuit de provincie verder aanmoedigen', vertelt fietsambtenaar Annelies Janssens. 'Om de scholen en hun leerlingen zo veel mogelijk attent te maken op het belang van zien en gezien worden, geven we

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

aan de leerlingen van alle Vlaams-Brabantse scholen een reflecterende armband met de slogan 'Veilig Vlaams-Brabant' erop.' De provincie begeleidt dit jaar ook 12 Vlaams-Brabantse scholen bij het invoeren van maat-

regelen om het gebruik van de fiets te stimuleren. 'Per school werd in een eerste fase een inventaris opgemaakt van de mobiliteitsproblemen en het verplaatsingsgedrag van de leerlingen', legt Annelies Janssens uit. 'Binnenkort wordt er gestart met concrete acties om de schoolomgeving veiliger te maken voor fietsers en voetgangers en om meer leerlingen met de fiets naar school te krijgen.' Om de inspanningen van leerlingen, leerkrachten en scholen te belonen, wordt er ook jaarlijks een wedstrijd verkeersveilig-

heid georganiseerd voor lagere scholen. De wedstrijd bestaat uit twee theoretische en twee praktische proeven met de fiets in het verkeerspark en op de behendigheidspiste. Op 18 mei a.s. vindt de prijsuitreiking plaats in GC De Kam in Wezembeek-Oppem. Ook aan de Levenslijnactie, die dit jaar in het teken staat van kinderen en verkeersveiligheid, zal de provincie meewerken.

TD

MEISE

Mentaal gehandicapte kinderen ook welkom op speelplein

FOTO: PASCAL VIGNERON

De gemeenten Kapelle-op-den-bos, Londerzeel en Meise kunnen dan toch rekenen op subsidies van de provincie voor hun speelpleinwerking voor mentaal gehandicapten. 'De provincie heeft besloten om elke gemeente die een speelpleinwerking voor mentaal gehandicapte kinderen organiseert, een subsidie toe te kennen voor de spe-

cifieke vorming van de monitoren', legt de Kapelse schepen van Jeugd en Gelijke Kansen Else De Wachter uit. Mentaal gehandicapte kinderen vallen doorgaans uit de boot bij de organisatie van de speelpleinwerking en daar willen de drie gemeenten, in navolging van onder meer Vilvoorde en Grimbergen, iets aan doen. 'In Meise was men al gestart met een dergelijk project, voor Londerzeel en Kapelle-op-den-bos is het de eerste keer. Omdat het organiseren van speelpleinen voor mentaal gehandicapten een extra inspanning vraagt, zullen de drie gemeenten samenwerken. Zo kunnen we aan de ouders voor de volledige duur van de grote vakantie een speelpleinwerking voor hun kinderen garanderen', zegt Else De Wachter.

TD

HOEILAART

Robot als speelkameraadje

Ivan Hermans uit Hoeilaart ontwikkelt samen met het bedrijf Robonetics een robot die als speelkameraad moet dienen voor zieke kinderen in het ziekenhuis. De robot zal de naam Anty krijgen en moet het ziekenhuis kindvriendelijker maken. 'Anty is een speelkameraadje dat het isolement van kinderen met besmettelijke of langdurige ziektes doorbreekt', legt Ivan Hermans

uit. 'Via de robot willen we de technologie ten dienste stellen van het kind.' Teneinde de nodige financiële middelen te verzamelen om het project te realiseren, werd de Anty Foundation opgericht. 'We richten ons vooral tot bedrijfsleiders die niet alleen op zoek zijn naar financieel rendement, maar die ook een hart hebben en niet onverschillig zijn voor de problematiek van zieke

kinderen', zegt Ivan Hermans. 'De komende drie jaar mikken we jaarlijks op een bedrag van 100.000 euro. Iedereen kan vrij kiezen welke som hij of zij investeert. Op die manier hoop ik een jongensdroom te kunnen realiseren.' Voor meer informatie over Anty: Ivan Hermans, A. Biesmanslaan 14 bus 3, 1560 Hoeilaart, e-mail: Ivan.Hermans@anty.org, rekeningnr. Foundation: 646-9012570-23

TD

DILBEEK

Misnoegde fietsers

Milieu Overleg Dilbeek (MOD) is erg ontgoocheld over het fietsbeleid in de gemeente. 'Een jaar geleden hebben we aan het schepencollege een petitie overhandigd die ondertekend werd door meer dan zestig verenigingen en waarin

gevraagd werd om meer rekening te houden met de fietsers', vertelt Karel De Ridder van Milieu Overleg Dilbeek. 'Er komt echter geen schot in de zaak, Dilbeek heeft een verkeersstudie en een mobiliteitsplan maar nog steeds geen be-

hoorlijke fietspaden.' Milieu Overleg Dilbeek blijft de situatie aanklagen en wil binnenkort acties gaan voeren om het gemeentebestuur aan te porren. 'De meerderheid in Dilbeek heeft blijkbaar geen behoefte aan fietspaden, maar onze petitie heeft duidelijk aangetoond dat dat bij honderden inwoners wel het geval is. We gaan in de toekomst samenwerkingsverbanden sluiten met de Fietsersbond en de Dilbeekse verenigingen en scholen om onze eisen nog meer kracht bij

FOTO: PASCAL VIGNERON

te zetten, want zo kan het niet verder', aldus Karel De Ridder.

TD

DILBEEK

Cultuurraad jubileert

CC Westrand

De Dilbeekse cultuurraad bestaat dit jaar vijftienvijftig jaar. Hij werd opgericht in 1977, het jaar waarin de fusie Groot-Dilbeek een feit werd. Sindsdien heeft het adviesorgaan al heel wat initiatieven ontplooid ten behoeve van de kwaliteit van het culturele leven. De raad telt momenteel maar liefst 142 aangesloten ver-

enigingen. Het 25-jarige jubileum wordt het hele jaar door gevierd met een aantal speciale activiteiten. Zo staat op 26 mei a.s. het 5x5-tochtje op het programma: een wandeling van vier

kilometer met cultuuractanten die uitmondt in een feest in cultureel centrum Westrand. Voor meer informatie over de Dilbeekse cultuurraad en de geplande activiteiten:

Gemeentelijke cultuurdienst, Gemeenteplein 1, 1702 Groot-Bijgaarden, tel. 02-467 60 10

TD

GRIMBERGEN

Gesproken infoblad

Vanaf juni start het gemeentebestuur van Grimbergen met een gesproken versie van het gemeentelijk infoblad voor blinden, slechtzienden en andere mensen die om een of andere reden moeite hebben met lezen. De integrale tekst van het gemeentelijk infoblad zal worden ingesproken op een

cassette die gratis wordt verspreid. Net als de gedrukte versie, zal ook het gesproken gemeentelijk infoblad om de twee maanden worden uitgebracht. Info: Gemeentebestuur, Prinsensstraat 3, 1850 Grimbergen, tel. 02-260 12 91

GH

De priorij van Groenendaal, geschilderd door Denijs van Alsloot in 1621

DE GOEDE KOK VAN GROENENDAAL

Zo'n twintig jaar geleden waren we eens uitgenodigd in Hoeilaart. Toen we informeerden naar 'de goede kok van Groenendaal', verwees onze gastvrouw ons naar het restaurant van Pierre Romeyer aan de Groenendaalse Steenweg. Romeyer had naam gemaakt als kok op het Belvédère-kasteel in Laken, waar hij tijdens de wereldtentoonstelling van 1958 alle gekroonde hoofden en groten der aarde verweerde met zijn kookkunst. In Hoeilaart en ver daarbuiten werd Romeyer geprezen om zijn kunde, zijn ontwapenende vriendelijkheid, zijn originaliteit, zijn perfectie en gold hij als 'de goede kok van Groenendaal'.

Maar Romeyer was niet de eerste in Groenendaal die deze eretitel kreeg toegemeten. De oudste 'goede kok van Groenendaal' die we kennen, was een zekere Jan van Leeuwen, die in de 14de eeuw in de priorij van Groenendaal de keuken bestierde. Jan van Leeuwen was een West-Brabander uit Denderleeuw. Nadat hij als rondtrekkend ambachtsman zijn kost had verdiend, trok hij zich in 1343 terug in Groenendaal om volgelinge te worden van de bekende mysticus Jan van Ruisbroek. Van Leeuwen leerde lezen en schrijven en werd Ruisbroeks meest toegewijde leerling. Hij schreef er, net als zijn meester, mystieke werken die van belang zijn voor de kennis van de 14e-eeuwse cultuur, vooral dan voor de taalstudie en de geschiedenis van de mystiek. Hoog gewaardeerd door zijn tijdgenoten, geraakte hij achteraf in de vergeethoek tot Jan Frans Willems hem in 1845 herontdekte en in ere herstelde. Jan van Leeuwen werd in de priorij belast met de keuken, en werd door de hoge gasten van het klooster geprezen als 'de goede kok van Groenendaal'. De maaltijden die hij bereidde, zijn uiteraard niet te vergelijken met de kookkunst van Romeyer. De doorsnee middeleeuwer at bonen en kolen - geen aardappelen want die geraakten bij ons pas ingeburgerd rond de jaren 1700-1750 -, verder veel brood, pap en zuivelproducten. De adel en de clerus daarentegen deden zich tegoed aan overvloedige vlees- en visgerechten.

Jaak Ockeley

Luchthaven hoogvlieger in comfort en veiligheid

'De luchtvaartcrisis is conjunctureel. Onze projecten getuigen van een visie op middellange en lange termijn', aldus een optimistische afgevaardigd-bestuurder Jean-Claude Tintin van Belgocontrol bij de voorstelling van de nieuwe verkeerstoren die binnenkort in Steenokkerzeel gebouwd zal worden. Het is niet de enige investering van formaat op de luchthaven van Zaventem. Midden deze maand gaat een tweede grote passagiershal met ruim dertig aanlegplaatsen voor vliegtuigen open.

'De start voor een nieuwe toekomst', zo ziet uitbater BIAC van de luchthaven van Zaventem de opening van Pier A op 15 mei. Via deze terminal kunnen de zogenaamde Schengenpassagiers, dat zijn mensen die zonder paspoortcontrole mogen reizen binnen Europa, voortaan gebruik maken van een gloednieuwe pier met 31 'gates'. Deze Pier A, waarvan de kostprijs 285,5 miljoen euro bedraagt, ligt evenwijdig aan Pier B die in 1994 bij de opening van de erbij horende passagiersterminal in gebruik werd genomen. Ze zijn elk 600 meter lang en 35 meter breed. Op jaarbasis kan Pier A 25 miljoen passagiers verwerken, wat ruimschoots voldoende moet zijn om de verwachte reizigers-toevloed in de komende tien jaar op te vangen. De nieuwe Pier is door een 250 meter lange tunnel verbonden met de terminal.

Extra capaciteit mooi meegenomen

Het nieuwe complex moet in de eerste plaats zorgen voor een vlottere doorstroming en meer comfort voor de reizigers. De extra capaciteit die ontstaat, is natuurlijk mooi meegenomen. Als de bouw van Pier A alleen bedoeld was geweest om meer capaciteit te creëren, dan zou luchthavenuitbater BIAC nu met een kater van formaat hebben gezeten. De nasleep van 11 september en het faillissement van de nationale luchtvaartmaatschappij Sabena en van City Bird zorgden voor een sterke achteruitgang van het luchtverkeer op Zaventem. Ondanks de ongunstige con-

junctuur ziet BIAC de toekomst van de luchthaven rooskleurig tegemoet. Niet voor niets heet de nieuwe luchtvaartmaatschappij, met Zaventem als uitvalsbasis, SN Brussels Airlines. Brussel blijft voor 's lands luchtvaart de aantrekkings- en groeipool, zeker met de op til zijnde uitbreiding van de Europese Unie, meent Jean-Claude Tintin van Belgocontrol.

Hightech verkeerstoren

Behalve de nieuwe Pier staat nog een andere grote investering op het programma om Zaventem bij de tijd te houden. Tegen de zomer begint Belgocontrol, de instantie die verantwoordelijk is voor de veiligheid op de Belgische luchthavens en in ons luchtruim, met de bouw van een nieuwe controletoeren. De bouwvergunning is begin dit jaar afgeleverd. De toren komt in Steenokkerzeel aan de oostzijde van de luchthaven, en de luchtverkeersleiders krijgen van hieruit een optimaal zicht op alle startbanen, gates en grondbewegingen. Dat was met de oude toren en de voorlopige toren die in 1994 werd gebouwd achter de nieuwe

Pier A, niet meer het geval.

De nieuwe toren wordt met zijn 65 meter ruim 20 meter hoger dan de oude die nog dateert uit het einde van de jaren vijftig. De controletoeren in Steenokkerzeel belooft een technologisch hoogstandje te worden waarmee een investering is gemoeid van 50 miljoen euro.

Chris Van Geyte

Als de bouw van Pier A alleen bedoeld was geweest om voor meer capaciteit te zorgen, dan zou BIAC nu met een kater van formaat hebben gezeten.

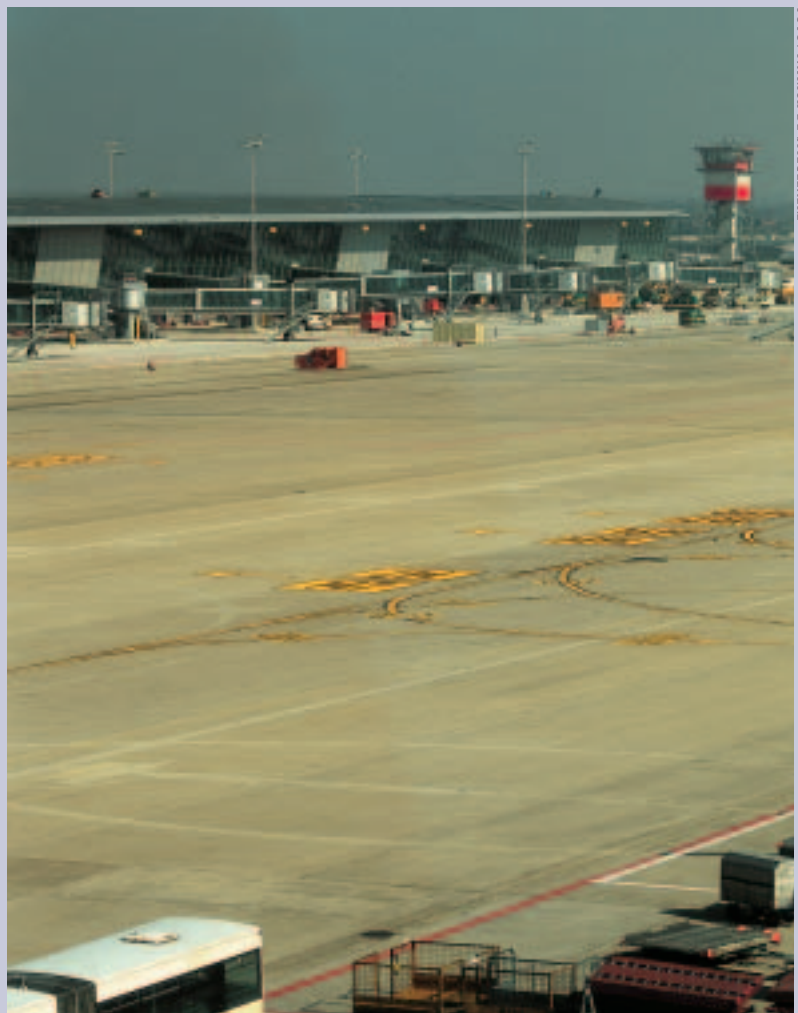

FOTO: PATRICK DE SPIEGHARE

Duitse bezetter bouwde de voorgangers van Zaventem

ARCHIEF FRANS VAN HUMBEEK

Het luchthavencomplex van Melsbroek, in 1941 aangelegd door de Duitse bezetter.

De geschiedenis van de luchthaven van Zaventem is onlosmakelijk verbonden met de Duitse bezetting van België tijdens de beide wereldoorlogen. De voorgangers van 'Brussel Nationaal' werden zelfs gebouwd door de Duitse bezetter.

De bakermat van de nationale luchthaven ligt in Evere, vandaag een van de 19 Brusselse gemeenten. Tijdens de Eerste Wereldoorlog (1914-1918) begon de Duitse bezetter daar met de aanleg van een 'vliegveld'. In de omgeving van de toen veel kleinere hoofdstad lagen nog enkele vliegvelden, met name in

FOTO: PASCAL VIGNERON

Stokkel, Koekelberg en Zellik. Die terreinen waren natuurlijk in niets te vergelijken met wat wij vandaag een luchthaven noemen. De Duitsers kozen voor een bijkomend vliegveld in Evere omwille van de nabijheid van de hoofdstad, de verbinding met de Haachtsesteenweg en het vlakke terrein. Na de Eerste Wereldoorlog kwam het vliegveld van Evere in handen van de Belgische luchtmacht. De burgerlijke luchtvaart verhuisde naar Haren, dat in 1921 werd aangehecht bij Brussel-stad.

Te klein

Twee jaar later werd de nationale luchtvaartmaatschappij Sabena opgericht (Société Anonyme Belge d'Exploitation de la Navigation Aérienne), inderdaad, zonder Nederlandstalig letterwoord als tegenhanger. Het

vliegverkeer groeide zo explosief dat Haren te klein werd. Op het eind van de jaren dertig kocht het Ministerie van Defensie grond in Melsbroek om

er een nieuw vliegveld aan te leggen. Kort erna brak de Tweede Wereldoorlog uit en tijdens de bezetting bouwden de Duitsers Melsbroek uit als luchthaven. Pas in de jaren vijftig werd Zaventem door de Belgische regering als vestigingsplaats gekozen voor een nationale luchthaven. Ook Melsbroek was te klein geworden, zeker met het oog op de verwachte bezoekersstroom voor de Wereldtentoonstelling van 1958 in Brussel. De gebouwen en gronden in Melsbroek werden ter beschikking gesteld van de luchtmacht.

Tentoonstelling

Over de geschiedenis van de luchthavens in en rond Brussel verschijnt op 18 mei bij uitgeverij Het Streekboek een boek van Frans Van Humbeek. Tot eind mei kunt u gratis naar de tentoonstelling 'Brussels Airport Story 1914-2002' op de Promenade in de passagiersterminal van de luchthaven van Zaventem. Deze expositie past in het opzet van BIAC om

het beheer van de luchthaven aan te vullen met culturele en educatieve evenementen.

Chris Van Geyte

Zaventem werd pas in de jaren vijftig door de Belgische regering als vestigingsplaats gekozen voor een nationale luchthaven

Voor inlichtingen over het boek van Frans Van Humbeek kunt u terecht op dit e-mailadres: Frans.Van.Humbeek@village.uunet.be

Airport is a high-flyer in both comfort and safety

'The crisis in aviation is cyclical. Our projects display a vision of both the medium and the long term'. These words of hope and faith in the future were spoken by Belgocontrol's MD Jean-Claude Tintin at the presentation of the new ATC towers at Zaventem airport. These will shortly be built at Steenokkerzeel. It's not the only large-scale investment that's going on at the airport. In the middle of this month a second large passenger hall, with over thirty stands for aircraft, will be opening its doors. But Zaventem is not only looking to the future - it's looking back as well. In May a book on the history of the airports in and around Brussels will be coming out, and until the end of that month you can visit the exhibition 'Brussels Airport Story 1914-2002' free of charge. Both the book and the exhibition remind us that the history of the airport is inseparably bound up with the German occupation of Belgium during the two World Wars: after all, the 'forerunners' of 'Brussel Nationaal' were built by the German occupier.

Vlak voor de start van het Belgisch wielerseizoen werden bij wielrenner Frank Vandenbroucke verboden middelen aangetroffen. Meteen stond Vlaanderen in rep en roer over de (zoveelste) val van zijn (vermeende) godenkind. Sportdokter Georges Gillis uit de Dilbeekse deelgemeente Vlezenbeek is niet echt verbaasd over de 'affaire' Vandenbroucke. Het is zijn stellige overtuiging dat dopinggebruik in de topsport bijna algemeen is, en dat de manier waarop nu gecontroleerd wordt slechts het topje van de ijsberg aan de oppervlakte kan brengen.

Georges Gillis is al twintig jaar huisarts en sportarts in Vlezenbeek. Sinds een paar maanden heeft hij een half-tijds mandaat als coördinerend arts bij de dienst Medisch Verantwoord Sporten van de Vlaamse Gemeenschap. Arts, sportarts en nu in een overheidsfunctie ten strijde trekken tegen doping in de sport. Georges Gillis doet het naar eigen zeggen uit bekommernis voor de volksgezondheid, en de sport heeft daarin een voorbeeldfunctie.

GG 'Ik ben geneeskunde gaan studeren omdat ik er altijd al door gepassioneerd was. Aangezien ik veel sportmensen in mijn praktijk had en ik daar meer over wilde weten, ben ik mij gaan specialiseren in sportgeneeskunde. Ik heb als arts in heel wat sporttakken gewerkt, van basketbal tot wielrennerij, en het is verschrikkelijk wat ik daar allemaal gezien heb. Dat is trouwens een van de redenen waarom ik ben overgestapt naar de administratie. De cocktails die sportmensen naar binnen werken; je zou ervan gaan steigeren en je vraagt je soms zelfs af hoe ze de

FOTO: PATRICK DE SPIEGELARE

Sportarts Georges Gillis

'Je vraagt je soms af hoe ze de meet halen'

meet halen! Ik kan daar alleen maar op zeggen dat de mens een verdomd sterk beest is. Ik heb er vijftienvintig jaar 'in' gezeten en dan sta je voor de keuze: ofwel moedeloos afhaken, ofwel proberen om alsnog het tij te keren. Ik heb gekozen voor het laatste.'

Iedereen slikt

GG 'De dienst Medisch Verantwoord Sporten van de Vlaamse Gemeenschap houdt zich onder meer bezig met dopingbestrijding. Doping tref je niet alleen aan in de topsport, maar op alle niveaus in de sport, daar ben ik vast van overtuigd. Hoewel wij op het hoogste niveau bezig zijn met de aanpak van doping, maak ik me geen illusies; we zullen de sport nooit volledig dopingvrij krijgen. Maar je kunt de zaken ook positief bekijken: elk geval van dopinggebruik dat bestraft wordt en waardoor anderen er zich misschien niet aan wagen, is winst.

Doping is trouwens niet alleen eigen aan de sport. Je hebt ook managers die een pilletje nemen omdat ze meer willen presteren, en daarna eentje om te kunnen slapen. Bij politici zal dat ook wel het geval zijn. Iedereen neemt af en toe wel iets, maar bij sportmensen ligt het allemaal veel gevoeliger

omdat sport nu eenmaal een voorbeeldfunctie heeft. Jongeren kijken op naar sportmensen en willen net zo worden, ook als ze daarvoor ik weet niet wat moeten slikken. Dat kan natuurlijk niet! Fundamenteel heeft het allemaal te maken met het vele geld dat in de topsport omgaat. Je moet bedenken dat een renner die normaal 2.000 euro per maand verdient, ineens goed is voor 20.000 euro per maand als hij een koers wint zoals de Omloop Het Volk. De bedragen zijn hallucinant hoog en dan hebben we het nog niet eens over voetbal.

Door iemand als Vandenbroucke op te pakken, geef je natuurlijk een duidelijk signaal dat doping niet kan, maar je moet het niet voorstellen alsof alle problemen daarmee van de baan zijn. Dat is hypocriet. Zoals we nu bezig zijn, leggen we alleen het topje van de ijsberg bloot. We moeten meer en anders gaan controleren. Overigens, in het geval VDB is het mijn persoonlijke mening dat de politie van Dendermonde wilde 'scoren' en daarbij de bal heeft misgeslagen. Wij waren uiteraard bij de zaak betrokken, maar wel pas op het ogenblik dat hij werd opgepakt. De brave jongen had zaken in huis die je bij een gemiddelde Belg niet aantreft. Spullen voor zijn hond? Daar heb ik zo mijn twijfels over.'

De dopingbus

Dokter Gillis beseft als geen ander dat wie 'verstandig' doping gebruikt, zelden of nooit positief zal testen tijdens of vlak na een wedstrijd. Het geval Vandenbroucke wijst trouwens zijdelings in die richting. De controle moet zich toespitsen op de aanloopperiode naar de grote wedstrijden, op de trainingen dus.

GG 'Als we controles kunnen houden tijdens trainingen, zal de pakkans verdubbelen. Wettelijk mogen we dat,

maar in de praktijk was controleren tijdens trainingen tot voor kort moeilijk te realiseren omdat we niet over de infrastructuur beschikten om op het terrein te werken. Je kunt renners die aan het trainen zijn nu eenmaal niet vragen om langs de kant van de weg een plasje te maken. Binnenkort krijgen we echter de beschikking over een dopingbus met alles erop en eraan en dan zijn die praktische problemen van de baan. We zullen die bus in de mate van het mogelijke voltijds inzetten en kunnen daarvoor een beroep doen op de 90 door de Vlaamse Gemeenschap erkende controle-artsen. Ik ben ervan overtuigd dat dit een grote stap vooruit is, temeer omdat de controles gebeuren door de overheid en niet worden overgelaten aan de verschillende sportfederaties.

In de nabije toekomst zullen we ook paramedici mogen inschakelen bij de controles. We kampen momenteel namelijk met een enorm tekort aan vrouwelijke controle-artsen. Omdat we vrouwelijke atletes door vrouwelijke artsen willen laten onderzoeken, is het belangrijk dat we ook vrouwelijke verpleegkundigen en kinesisten

‘We moeten dringend met vereende krachten aan het werk gaan om de sport properder te maken’

kunnen inschakelen om dat tekort aan vrouwelijke artsen te compenseren. We moeten dringend met vereende krachten aan het werk gaan om de sport properder te maken. Op tien jaar tijd is het gebruik van doping volledig veranderd. Vroeger werden vooral amfetamines gebruikt, en die kennen we vrij goed. Over al die nieuwe synthetische drugs die nu circuleren, weten de atleten en hun omgeving meer dan wij. Wij moeten als het ware ook nog eens permanent bijscholen om te kunnen volgen.’

Goden en garnalen

‘Doeltreffende controle heeft natuurlijk ook te maken met de financiële middelen die daarvoor ter beschikking worden gesteld. In een wielren-

Le médecin sportif Georges Gillis: ‘C’est parfois à se demander comment ils arrivent à franchir la ligne’

Juste avant le début de la saison cycliste belge, des substances prohibées ont été trouvées chez le cycliste Frank Vandenbroucke. Georges Gillis, médecin sportif, n’est pas vraiment surpris de ‘l’affaire’ Vandenbroucke. Médecin-traitant et médecin sportif depuis vingt ans déjà à Vlezenbeek, il s’est vu confier, voici quelques mois, un mandat à mi-temps de médecin coordinateur au sein du service de ‘Sport médicalement responsable’ de la Communauté flamande. Il est intimement convaincu que le dopage est pratiquement généralisé dans le sport de haut niveau et que la manière dont les contrôles s’effectuent actuellement ne permet de faire apparaître que la face émergée de l’iceberg. ‘Il y a de quoi grimper au plafond quand on voit les cocktails que les sportifs ingurgitent. Tout ce que je peux dire, c’est que l’être humain est un animal sacrément résistant.’

nersnatie als Italië bijvoorbeeld wordt aan dopingcontrole een bedrag gespendeerd dat slechts een tiende vertegenwoordigt van het budget waarover een wielerploeg kan beschikken. Daarmee red je het dus niet! Uiteraard heeft dat te maken met het feit dat heel die materie politiek nogal gevoelig ligt. Het zijn immers de politici die budgetten moeten vrijmaken voor dopingcontrole, en stringente controles zijn lang niet altijd naar de zin van de publieke opinie. Iemand die ‘gepakt’ wordt, is in de ogen van veel mensen het slachtoffer van een heksenjacht.

De vele sympathieke lezersbrieven in de kranten aan het adres van Frank Vandenbroucke spreken in dat verband boekdelen. Ik heb naar aanleiding van die zaak een paar anonieme brieven gekregen die niet zo aange-naam waren om te lezen. Leuk is anders, maar ik lig daar niet wakker van.’ Dokter Gillis heeft het er wel moeilijk mee dat het doorgaans de ‘kleine garnalen’ zijn die door de mand vallen, terwijl de goden aan de top de dans ontspringen omdat ze over middelen beschikken die hun dopinggebruik perfect maskeren. Hij verwacht alvast veel heil van een decreet, dat wel nog door het Vlaams parlement moet worden goedgekeurd, om de op-

sporingsmethodes naar dopinggebruik te verruimen. Naast de klassieke, steeds minder doeltreffende urinestalen, zouden er in de nabije toekomst ook haaren bloedstalen genomen mogen worden die een veel nauwkeuriger beeld geven over het gebruik van stimulerende middelen.

GG ‘Ik wil geen moraalridder zijn en de nuloptie inzake dopinggebruik is iets waar ik al lang niet meer in geloof, maar alles wat we kunnen doen beschouw ik als een pluspunt, zowel voor de lichamelijke als de geestelijke gezondheid.’

Geneviève Ostyn

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAAR

Felix De Boeckmuseum krijgt nieuw leven ingeblazen

FOTO: RITA DANHELS

Felix De Boeckmuseum

Het Felix De Boeckmuseum in Drogenbos, dat waakt over de nalatenschap van de bekende schilder, draait al sinds de opening in 1996 vierkant. Eén van de oorzaken is de slechte samenwerking tussen de gemeente Drogenbos en conservator Jan De Kelver. Vlaams minister van Cultuur Bert Anciaux wil met een nieuwe beheersvorm een einde maken aan de wantoestanden en het museum een nieuw elan geven.

Het gemeentebestuur van Drogenbos wekt al sinds de opening van het museum in 1996 de indruk het Felix De Boeckmuseum liever kwijt dan rijk te zijn. De gemeente kreeg van de Vlaamse Gemeenschap, die zowat 2,5 miljoen euro neertelde voor de bouw van het museum, het beheer toegewezen en is dus verantwoordelijk voor de goede gang van zaken. Overeenkomstig de uitdrukkelijke wens van Felix De Boeck zelf, werd zijn goede vriend Jan De Kelver aangeduid als conservator van het museum. Tussen de conservator en het gemeentebestuur heeft het nooit geboterd, met alle nefaste gevolgen van dien voor het Felix De Boeckmuseum. Het gebouw kampt met ernstige vochtproblemen en van midden december 2000 tot midden februari 2001 ble-

ven de deuren gewoon dicht. Niet meteen een toonbeeld van goed beleid en dus zette Vlaams minister van Cultuur Anciaux een nieuwe structuur op poten om het Felix De Boeckmuseum nieuw leven in te blazen: de vzw Museum Felix De Boeck.

Te zware financiële last

‘In vzw Museum Felix De Boeck zetelen vertegenwoordigers van drie verschillende partners: de gemeente Drogenbos, de provincie Vlaams-Brabant en de vzw ‘de Rand’, die optreedt in naam van de Vlaamse Gemeenschap’, legt Eddy Frans, algemeen directeur van vzw ‘de Rand’, uit. ‘De nieuwe structuur moet transparantie brengen en de zaak ontmijnen. Zowel de gemeente Drogenbos als conservator De Kelver beseffen dat het zo niet verder kan en dat er een eind moet komen aan de jarenlange strubbelingen.’ Volgens Eddy Frans is het allerm minst verwonderlijk dat de werking van het museum al van bij de start mank loopt. ‘De financiële lasten die het beheer van een museum met zich meebrengt, zijn voor een kleine gemeente als Drogenbos veel te zwaar. Als daarenboven de verstandhouding tussen de conservator en de gemeente niet al te best is, draait de zaak natuurlijk vierkant.’ Een van de belangrijkste doelstellingen van de vzw Museum Felix De Boeck is een erkenning te krijgen in het kader van

het museumdecreet. ‘Dat houdt in dat het museum in ruil voor projectsubsidies aan een aantal voorwaarden moet voldoen. We gaan daarom zo snel mogelijk op zoek naar een museumdeskundige die als directeur het concrete beleid van het museum zal moeten uitstippelen. Het dagelijkse beheer van de collectie van Felix De Boeck, die uit zowat 700 doeken bestaat, blijft in handen van conservator De Kelver’, verduidelijkt Eddy Frans.

Confrontatie met tijdgenoten

‘Anno 2002 zou de Vlaamse Gemeenschap zeker niet meer de bouwkosten op zich nemen van een heel museum voor één kunstenaar. Vanuit kunsthistorisch perspectief heeft Felix De Boeck, die ongetwijfeld een goede schilder was, eigenlijk geen baanbrekende rol gespeeld’, meent Eddy Frans. ‘Een van de grootste uitdagingen van de nieuwe vzw zal daarom bestaan in het uitstippelen van een beleid dat Felix De Boeck als mens en als kunstenaar alle eer aandoet en hem daarnaast confronteert met zijn tijdgenoten en hedendaagse kunstenaars. Dat kan bijvoorbeeld door middel van aanvullende gasttentoonstellingen. De educatieve functie van het museum moet eveneens worden uitgebouwd zodat ook scholen en verenigingen er hun weg naar vinden, en tegelijk moeten we het onder de aandacht brengen van de internationale gemeenschap. Het prachtige museumgebouw biedt heel wat mogelijkheden en daar moeten we voortaan creatief mee omgaan’, besluit Eddy Frans.

Tina Deneyer

Dem Felix-De-Boeck-Museum wird neues Leben eingehaucht

Das Felix-De-Boeck-Museum in Drogenbos, dass über den Nachlass des bekannten Malers wacht, befindet sich schon seit der Eröffnung 1996 in Schwierigkeiten. Eine der Ursachen ist die schlechte Zusammenarbeit zwischen der Gemeinde Drogenbos und Konservator Jan De Kelver. Der flämische Kulturminister Bert Anciaux will mit einer neuen Form des Managements die Missstände beenden und dem Museum neuen Schwung geben.

RANDUIT

A G E N D A

Een zinderend Brussels spektakel

Zinnergie. Niet meteen een woord dat je in Van Dale terugvindt, wel een term die oneindig veel associaties oproept die nauw aansluiten bij 'zin' en 'energie': uitstraling, dynamiek, synergie, warmte,... Geen toeval dus dat 'zinnergie' het thema is van de

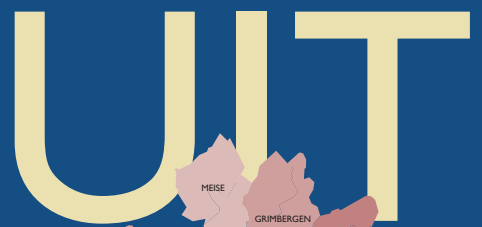
er géén vervolg zou komen op dit creatieve spektakel. In 2000 namen 200 verenigingen en honderden muzikanten en dansers deel, en kwamen 300.000 toeschouwers ogen te kort. Ook voor de editie van dit jaar zijn inwoners uit verschillende wijken van de stad al vele maanden druk bezig met de voorbereiding: ze vonden elkaar in de wijkverenigingen en namen deel aan workshops over dans, acrobatie, muziek, theater, creatie en constructie van praalwagens, kostuums,... En dankzij die vele nieuwe contacten is de Zinneke Parade meer dan een evenement van één dag!

**Zinneke Parade
Brussel, 25 mei 2002. De Parade volgt het traject Zuidwijk, Lemonnierlaan, Anspachlaan, Brouckèreplein en Jacqmainlaan.
Info: ZINNEKE vzw, tel. 02-214 20 07, e-mail info@zinneke.be, website www.zinneke.org**

tweede editie van de Zinneke Parade. Na het succes van de eerste Zinneke Parade op 27 mei 2000, één van de hoogtepunten van Brussel 2000 (Europese cultuurhoofdstad), was het haast ondenkbaar dat

FOTO: ZINNEKE VZW

Wie wil er niet Gluren bij de burenen?

Onder leiding van ervaren gidsen unieke historische locaties bezoeken die vaak niet toegankelijk zijn voor het publiek, en voor of na iedere wandeling een klassiek concert met jong muzikaal talent meepikken: dat is het ondertussen beproefde concept van 'Gluren bij de burenen'.

Elf Vlaams-Brabantse culturele centra nodigen u in mei en juni uit op dit cultuurhistorisch project, waarbij ook het culinaire aspect niet uit het oog wordt verloren. Iedere 'Gluren bij de burenen' eindigt immers met een streekgebonden receptie zodat u nog beter kunt proeven van wat de burenen u te bieden hebben!

Het volledige programma vindt u op de website van de Vlaams-Brabantse

**culturele centra: www.applaus.be
Een overzicht van de activiteiten in Dilbeek, Sint-Genesius-Rode, Vilvoorde, Overijse en Beersel vindt u op pagina 15 van deze Randuit.**

Kunstoogst uit de academie

De Academie Beeldende Kunsten van het deeltijds kunstonderwijs uit Etterbeek/Woluwe laat gedurende twee maanden een selectie zien van de werken die in haar ateliers worden gemaakt. Naast de traditionele opleidingen zoals tekenen, schilderen, beeldhouwen en grafiek, organiseert de academie ook minder voor de hand liggende ateliers: digitale fotografie, computergrafiek, animatiefilm, monumentale kunsten en edel-smeedkunst.

Foyertentoonstelling Academie Beeldende Kunsten Etterbeek/Woluwe Kraainem, GC De Lijsterbes, van 1 mei tot 30 juni, tel. 02-721 28 06

PODIUMKUNSTEN

THEATER

**29 MEI, 30 MEI, 31 MEI
EN 1 JUNI**

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30

Kamerijklaan

Zomergasten door De Tijd

● 19.00

FAMILIEVOORSTELLING

ZONDAG 5 MEI

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30

Kamerijklaan

Golven door Theater Luxemburg

● 15.00

ZONDAG 26 MEI

SINT-GENESIUS-RODE

GC De Boesdaalhoeve 02-381 14 51

Hoevestraat 67

Op naar het circus door Joker

Events – gratis (openlucht)voorstelling in het kader van de 'Dag van het Park'

● 15.00

HUMOR

DONDERDAG 30 MEI

GRIMBERGEN

NIET TE MISSEN

THEATER

Haat en verdriet bij Shakespeare

Na zijn bejubelde tournee met blueszanger Roland, speelt Dirk Roofthoofd nu de titelrol in Richard II, één van de weinige toneelstukken van Shakespeare dat de historische feiten respecteert. Haat en verdriet voeren de boventoon. Koning Richard II is een op en top opportunist. Als beroepsstrateeg verdeelt hij de topfuncties onder zijn beste vrienden, iets wat niet in goede aarde valt bij de oppositie. De Magnates beschuldigen de concurrerende edellieden zelfs van hoogverraad. De beklaagden worden onmiddellijk uitgeschakeld, maar de vleiers blijken nog onbetrouwbaarder dan hun voorgangers. Als de grond te warm wordt onder zijn voeten, vlucht de koning met zijn neef

naar Flint Castle. Hoewel hij de troon overlaat aan Henry IV, wordt hij toch vermoord. Het hoeftgetrappel en het wapengekletter zijn in deze KVS-productie slechts op de achtergrond te horen. De tekstzegging zoomt in op de moraal van het verhaal: wantrouwen mondt uit in zelfvernietiging. Regisseur Paul Peyskens waakt erover dat die boodschap helder overkomt.

Richard II

FOTO: KOEN BROOS

Richard II door KVS

Dilbeek, CC Westrand, zaterdag 11 mei en

zondag 12 mei om 20u30

Info: tel. 02-466 20 30

LD

NIET TE MISSEN

LITERAIRE WANDELING

In de voetsporen van Herman Teirlinck

Op zondag 26 mei wordt een literaire wandeling georganiseerd van Herman Teirlinck's woning in Linkebeek naar zijn latere verblijfplaats in Beersel. Tien extravagant uitgedoste muzikanten van Maatschappij Excelsior spelen onderweg vrolijke, nostalgische wijsjes. Journalist Urbaan de Becker vergast de deelnemers op pittige anekdotes. Over het boegbeeld van de 'Van Nu en Straks' beweging en de toneelstudio die naar hem werd genoemd, is het laatste woord nog niet gezegd. Ondanks zijn avantgardistische opvattingen was hij ook een rasechte heimat-auteur! Fijnzinnige dorpsverhalen en impressionistische verzen onderstrepen zijn passie voor de streek. Na de leerrijke tocht opent in het huidige Teirlinckmuseum de tentoonstelling 'Breughel en vandaag'. Pjeroo Roobjee, Marcel van Maele, Gorik Lindemans en Alma Romanov onthullen een gelegenhedswerk. Ook Paul Casaer, Hans Theys en Christine Clinkx leveren een kunstwerk voor deze symbolische plek. Na de vernissage wordt in café 'De drie fonteinen' geuze-lambiek geserveerd. Teirlinck lustte dit bier als geen ander en was regelmatig in deze herberg te vinden om het ongeëvenaard gerstenat te proeven. Het hoogtepunt van de happening is de heroprichting van de Mijolclub. Teirlinck en zijn artistieke vrienden hielden zich in hun tijd vaak onledig met dit gezelschapsspel waarbij koperen stuivers in een bak moeten worden gemikt. De acteurs Jan Declair en Josse de Pauw zullen die traditie in ere herstellen en hebben daarvoor enkele Mijolfanaten van het eerste uur uitgenodigd.

Literaire wandeling Herman Teirlinck

Beersel, CC De Meent, zondag 26 mei vanaf 14u

Info: tel. 02-380 23 85

LD

CC Strombeek 02-263 03 43

Gemeenteplein

Nonkel Goesting

door Gerard Hautekiet

● 20.15

Gerard Hautekiet

FOTO: ELISABETH BROEKHART

MUZIEK

KLASSIEK

ZATERDAG 4 MEI

OVERIJSE

Sporthal 02-687 59 59
Herkstraat (CC Den Blank)

**Concert met
'Carmina Burana'
'Le Carnaval des Animaux'**
● 20.00

**ZONDAG 5 MEI
KRAAINEM**

GC De Lijsterbes 02-721 28 06
Lijsterbessenbomenlaan 6

Lieve Jansen en Johan Van Den Bossche

Intervoices-festival

met Lieve Jansen (mezzosopraan) en
Johan Van Den Bossche (gitaar)
● 14.30

DONDERDAG 9 MEI

GRIMBERGEN

Basiliek 02-260 12 98
(Gemeentewinkel)

O.-H.-Hemelvaart-concert
door beiaardier Rien Aarssen
● 16.30

ZATERDAG 11 MEI

HALLE

Sint-Rochuskerk 02-356 15 65
T'Andernaken (vocaal ensemble)
en **Karin Scheldeman** (organiste)
● 20.30

VRIJDAG 17 MEI

DROGENBOS

Felix De Boeckmuseum 02-377 57 22
Kuikenstraat 6

Erik Sluys (viool) en
Katsura Mizumoto (piano)
● 20.00

ZONDAG 19 MEI

GRIMBERGEN

Basiliek 02-260 12 98
(Gemeentewinkel)

**Pinksteren en
St. Servaasomvang**

NIET TE MISSEN

CHANSON

**Brabantse troubadour
terug van weggevoerd**

Dimitri van Toren is eindelijk terug. Zijn vroegere hits 'Hé kom aan' en 'Een lied voor kinderen' heeft hij lichtjes aangepast. De romantische protestsongs zijn nog niet uit het repertoire verdwenen, maar worden aangevuld met 'ballades voor het new age tijdperk'. De Brabantse troubadour bezingt meer dan ooit de universele liefde.

In de jaren vijftig leerde hij tijdens dode momenten in het ziekenhuis gitaar spelen. Hij vormde daarna een trio met Pierre Kartner en Jaap Goedel en met hun sfeervolle luisterliedjes veroverden ze talloze folkclubs en parochiezalen. In 1972 bracht Dimitri van Toren een succesvolle langspeler uit. Voor zijn poëtische, opbeurende teksten bedacht hij snelle, makkelijk mee te zingen melodietjes die bestemd

waren voor alle leeftijdscategorieën. Bij zijn come back in 1990 deed hij voor een uitgebreide instrumentale ondersteuning een beroep op Flairck. Dit seizoen deelt hij het podium met de melancholische chansonnier Bart Herman.

Is liefde wel genoeg? door Bart Herman en Dimitri van Toren
Galmaarden, Baljuwhuis, zaterdag 18 mei om 20u
Info: tel. 054-58 95 11

LD

**Gluren bij de burens in
Dilbeek, Sint-Genesius-
rode, Vilvoorde, Overijse
en Beersel**

**Hou alvast de zondagen tussen 2 juni en 23 juni
vrij in uw agenda:**

2 juni Dilbeek

Bezoek aan het gemeentehuis van Dilbeek, aansluitend een concert door het pianotrio Narziss & Goldmund. Mieke De Lauré (cello), Katelijne Burie (piano) en Wietse Beels (viool) spelen werken van Schubert en Hadyn.
Organisatie CC Westrand, tel. 02-466 20 30

9 juni Sint-Genesius-Rode

Wandeling van het Boesdaalpark naar de kerk van Rode, nadien een concert door mezzosopraan Lieve Jansen en gitarist Johan Van Den Bossche.
Organisatie GC De Boesdaalhoeve, tel. 02-381 14 51

9 juni Vilvoorde

Holleweganwandeling gevolgd door een solo-optreden van accordeonist Ivan Smeulders. Hij brengt een gevarieerd programma met werk van Mozart, Bach, Strauss, Piazzolla, e.a.
Organisatie CC Bolwerk, tel. 02-255 46 90

16 juni Overijse

Twee wandelingen langs pittoreske wegen naar kerken, kastelen en vierkandhoefes, aansluitend een concert door Ricordanza met werk van Vlaamse componisten op piano en viool.
Organisatie CC Den Blank, tel. 02-687 59 59

23 juni Beersel

Natuurwandeling in natuureservaat De Weikes, daarop volgend neemt het ensemble Oriana u mee voor een muzikale reis door het Europa van de Renaissance.
Organisatie CC de Meent, tel. 02-380 23 85

concert door beiaardier Rien Aarssen

● 13.00

050-84 05 87

ZONDAG 19 MEI

JEZUS-EIK/OVERIJSE

GC De Bosuil 02-657 31 79
Witherendreef 1

Intervoices-festival

met Jan Van der Crabben (bariton) en
Inge Spinette (piano)
● 11.00

ZONDAG 19 MEI

TERVUREN

CC Papeblok 02-768 03 00
P. Vanderdersandestraat 15

Aperitiefconcert door het Arriaga Kwartet

● 11.00

DONDERDAG 23 MEI

BRUSSEL

Koninklijk Conservatorium

Regentschapstraat 30

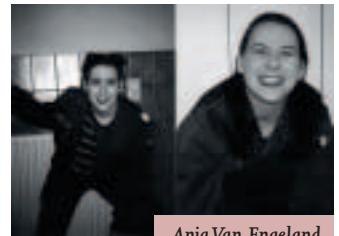
Meesterwerken Grand Cru

door het Symfonieorkest van Vlaanderen
● 20.00

ZONDAG 26 MEI

WEMMEL

GC De Zandloper 02-460 73 24
Kaasmarkt 75

Anja Van Engeland

Intervoices-festival

met Anja Van Engeland (sopraan) en
Jef Smits (piano)
● 11.00

**26 MEI, 2 JUNI EN 9 JUNI
SINT-PIETERS-LEEUEW**

CC Coloma 02-371 22 62
J. Depauwstraat 25

Aperitiefconcerten in het kader van de tentoonstelling 'Jacky Duyck te gast in Coloma'

● 11.00

**VRIJDAG 31 MEI
GRIMBERGEN**

Basiliek 02-263 03 43
(CC Strombeek)

Muzieknacht

● 19.00

**ZONDAG 2 JUNI
OVERIJSE**

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhof 11

Aperitiefconcert

● 11.00

**KLEINKUNST
CHANSON**

ZONDAG 5 MEI

HALLE

CC 't Vondel 02-365 94 05
Grote Markt 1/02

Niemand'sland door Stef Bos

● 20.30

DONDERDAG 23 MEI

HALLE

CC 't Vondel 02-365 94 05
Grote Markt 1/02

Duveltjeskermis

door Bart Voet en Esmé Bos

● 14.00

ZATERDAG 1 JUNI

VILVOORDE

CC Bolwerk 0478-81 81 21
Olmstraat

Showavond met Big Band Getry

en Barbara Dex

● 20.00

JAZZ

DONDERDAG 2 MEI

BEERSEL

CC de Meent 02-380 23 85
Gemeenveldstraat 34

Jean-Michel Pilc Trio

● 20.30

DONDERDAG 16 MEI

BEERSEL

CC de Meent 02-380 23 85
Gemeenveldstraat 34

Jambangle

● 20.30

FOLK

DONDERDAG 9 MEI

ALSEMBERG

Rondenbosdomein 02-380 23 85
(CC de Meent Beersel)

Alsebergsteenweg 1046

Amorroma - ter gelegenheid van

de Europadag op 9 mei 2002

● 20.00

ROCK

ZATERDAG 4 MEI

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

John Martyn &

Beeldhouwers met naam en faam te gast op Furament

Peter Vögele, nr. 3 'Zeitschiff'

eerste werkt vooral met smeedijzer, de tweede haast uitsluitend in steen. Beiden hebben reeds ettelijke prijzen in de wacht gesleept. Uit Barbizon (Frankrijk) komen Jean-Pierre Charreau, die zijn hart verpand heeft aan reigers en flamingo's, en Marylène Scagni, die onder de naam Mona de menselijke figuur in tientallen gevoelige poses weergeeft. Jits Bakker uit Nederland verwierf wereldfaam met zijn monumentale bronzen en marmeren beelden die tal van pleinen sieren. Uit Engeland komt Miriam Troth. Zij gebruikt allerlei materialen en haar werk heeft een onmiskenbare ecologische toets.

Andere initiatieven

Tijdens de Tervuurse kunsttriennale Furament worden nog tal van andere manifestaties op touw gezet. Het weekeinde van 4 en 5 mei is voorbehouden aan de ArTiestenToer en dan starten ook de tentoonstellingen die georganiseerd worden door de VST (CC Papeblok en Museum Het Schaakbord), en die lopen tot en met 26 mei. Gedurende deze periode zullen ook een aantal ateliers en exposities van individuele kunstenaars open blijven. Kunsthandelaar Kris Van de Ven houdt intussen (van 3 tot 12 mei) in zijn galerij te Peutie (Vilvoorde) een verkoopstentoonstelling met werken uit de Tervuurse Schilderschool. Op het programma staan ook nog een aperitiefconcert, het muzieksfeest van Vosseme (100 jaar Harmonie 'De Ware Vrienden van het Recht'), een tentoonstelling door 'Quatro' (cursisten tekenen, aquarel, olieverfschilderijen en keramiek) en een aantal evenementen voor en door jongeren, met onder meer de publicatie van een JongerenFuramentenkrant.

Herman De Vilder

Internationaal Beeldenpark

Tuin van de Huisvestingsmaatschappij 'Elk zijn Huis'
Lindeboomstraat 116, 3080 Tervuren

Voor alle informatie in verband met het programma van Furament, inclusief het Internationaal Beeldenpark, kunt u terecht bij de Toeristische dienst, Markt 7, tel. 02-769 20 81, e-mail toerisme@tervuren.be of website www.tervuren.be

Van bij de start in 1993 van de Tervuurse Kunsttriennale Furament hebben de initiatiefnemers - de v.z.w. De Vrienden van de School van Tervuren (VST) - ernaar gestreefd om de beeldhouwkunst een plaats te geven in het geheel van de manifestaties. In '93 en '96 werd de Pastorietuin in de P. Vandersandestraat omgetoverd tot een beeldenpark. De eerste keer werden werken van zeven kunstenaars uit Tervuren en omgeving tentoongesteld. Voor de tweede editie nodigden deze zeven deelnemers zeven andere beeldhouwers uit onder het motto 'Kleur bekennen'. Voor 1999 bestonden plannen om de internationale toer op te gaan, maar bij gebrek aan middelen en tijd kwam het er toen niet van. Dit jaar is het dan toch zover! Via de Europese vereniging van kunstenaarsdorpen 'EuroArt', medegesticht door de VST, slaagde voorzitter Jan Verhulst van de VST erin om verscheidene beeldhouwers met internationale faam naar Tervuren de halen. Het wordt zonder twijfel een erg interessante kennismaking.

Internationaal bekende beeldhouwers

Uit Oostenrijk komen twee internationaal bekende beeldhouwers, namelijk Christian Gollob en Slobodan Milosavljevic. Beiden zijn lid van de 'Steiermärkischen Kunstverein Werkbund' en hebben tot nu toe tientallen tentoonstellingen verzorgd, niet alleen in eigen land, maar ook ver daarbuiten. Uit Duitsland nemen o.a. Peter Vögele en Klaus Herbrich deel. De

Danny Thompson (folkrock)
● 20.15

DONDERDAG 16 MEI

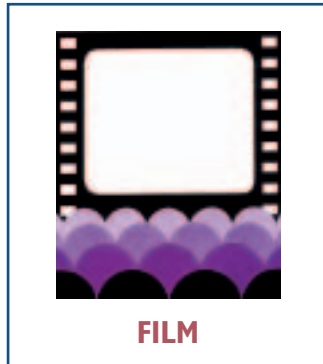
WEMMEL

GC De Zandloper 02-460 73 24
Kaasmarkt 75

The Sea Between door Katou
● 20.00

Katou

FILM

ZONDAG 5 MEI

OVERIJSSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhof 11

Minoes

● 15.00

DINSDAG 7 MEI

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan

A Beautiful Mind

● 20.30

NIET TE MISSEN

KINDERTHEATER

Absurde sprookjes voor de hele familie

De Boeboeks van Marc de Bel zijn vreemde wezens die even onzichtbaar zijn als kabouters. Maar als de jeugdauteur de kinderen in de zaal aanspoort om de ogen te sluiten, komen ze toch tevoorschijn. Met Jan De Smet van De Nieuwe Snaar timmerde hij een absurd sprookjesprogramma voor de hele familie in elkaar. Jan Bosschaert ontwierp een knotsgek decor voor de onvoorspelbare verhalen die niet alleen bevolkt worden door trollen, muskies en praatvogels, maar ook door kakelende kippen, schichtige muizen en kwaaië eksters. Hoewel Jan de Smet het moet doen zonder zijn drie andere kornuiten van De Nieuwe Snaar, zet hij een eenmansorkest op de planken dat klinkt als een sprookje.

Jamajama door Marc de Bel en Jan De Smet Overijse, CC Den Blank, vrijdag 10 mei om 20u
Info: tel. 02-687 59 59

LD

NIET TE MISSEN

WERELDMUZIEK

Muziek tegen sociaal onrecht

De Zuid-Afrikaanse 'township' muziek borduurt verder op de gospel en de blues. De meeslepende koorgezangen moeten de zwarte bevolking hun nijpende sociale problemen even doen vergeten. Toen Sam Tshabalala met de Malopets in de jaren zeventig concerteerde in het Market Theatre van Johannesburg daagden er evenveel politiemannen als melomanen op. Geen enkele radiodeejay uit het thuisland waagde het om zijn opruiende platen te draaien. Tijdens een tournee in Frankrijk werd hem asiel verleend, maar ook na de afschaffing van de apartheid in zijn vaderland bleef Parijs zijn uitvalsbasis. Ondertussen had hij de nieuwe groep Sabeka opgericht. Het ensemble verwelkomde Nelson Mandela bij zijn eerste bezoek aan de Franse hoofdstad. Tshabalala componeert nu rustiger melodieuze. De teksten handelen over de armoede en de werkloosheid in de grootstad. Hij

hekelst het gebrek aan solidariteit en pleit voor een meer rechtvaardige arbeidsverdeling als afdoende remedie voor de groeiende criminaliteit. Onlangs ontpopte hij zich ook als een rasechte musicalacteur in het totaalspektakel 'Freedom'. Zonder zijn roots te verloochenen flirt hij met de jazz, de reggae en de funk. Tijdens zijn optreden in GC De Kam brengt hij een selectie uit 'Communication' en 'Khayisa', twee duurzame langspelers in de categorie hedendaagse wereldmuziek.

Sam Tshabalala en Sabeka
Wezembeek-Oppeem, GC De Kam, vrijdag 17 mei om 20u
Info: tel. 02-731 43 31

LD

DINSDAG 7 MEI

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

Little Senegal – in het kader van het Afrika Filmfestival

● 20.30

WOENSDAG 8 MEI

OVERIJSSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhof 11

Black Hawk Down

● 20.30

DINSDAG 14 MEI

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan

Hearts In Atlantis

● 20.30

DINSDAG 14 MEI

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

Ali

● 20.30

NIET TE MISSEN

TOONEEL

Shakespeare klassieker gekortwiekt

Podium Modern gaat met Thelly en Mona allesbehalve de traditionele Shakespeareiaanse toer op. Het gezelschap staat immers voor absurdistisch theater in een hedendaags kleedje en het heeft deze keer het mes gezet in 'Othello'. Schrik dus niet als Thelly een groene jongen blijkt in plaats van een bloeddorstig krijger. Mona zou dan weer de slons van dienst kunnen zijn in plaats van de aristocratische verleidster. De vijf acteurs gaan Shakespeare te lijf met een elektrische heggenschaar. Van het oorspronkelijke verhaal blijft alleen over wat zij relevant vinden; ze knippen genadeloos in de barokke dialogen en de opgefriste tekst wordt muzikaal ondersteund. Elk personage praat in een vooraf bepaald tempo: David Dermez fluistert 'pianissimo', Manou Kersting spreekt alleen maar majestueus, Bas Teeken is een echte redenaar 'con brio', Ann Verhelst komt 'allegro' uit de hoek, terwijl Stijn Cole zich toelegt op het gracieuze. Uiteindelijk ontstaat op die manier een nieuw stuk van Shakespeare. Of misschien ontdekken de acteurs wel de eigenlijke bedoeling van het stuk: lachen met mensen die slachtoffer van zichzelf zijn geworden?

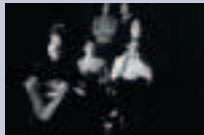

FOTO: BIRGIT KERBERGEN

Thelly en Mona door Podium Modern
Grimbergen, CC Strombeek, donderdag 16 mei om 20u15
Info: tel. 02-263 03 43

LD

WOENSDAG 15 MEI

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
 Gemeenteplein

Na de zondvloed van Els Dietvorst – videofilm gevolgd door surprise act
 ● 20.30

WOENSDAG 15 MEI

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
 Begijnhof 11

A Beautiful Mind
 ● 20.30

DONDERDAG 16 MEI

WEZEMBEEK-OPPEM

CC De Kam 02-731 43 31
 Beekstraat 172

Chocolat
 ● 20.00

DINSDAG 21 MEI

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30
 Kamerijklaan

The Shipping News
 ● 20.30

DINSDAG 21 MEI

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
 Gemeenteplein

A Beautiful Mind
 ● 20.30

WOENSDAG 22 MEI

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
 Begijnhof 11

Villa des Roses
 ● 20.30

WOENSDAG 22 MEI

WEMMEL

GC De Zandloper 02-460 73 24
 Kaasmarkt 75

Harry Potter en de Steen der Wijzen
 ● 14.30

DINSDAG 28 MEI

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30
 Kamerijklaan

Monsters Inc.
 ● 20.30

DINSDAG 28 MEI

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
 Gemeenteplein

The Shipping News
 20.30

WOENSDAG 29 MEI

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
 Begijnhof 11

Monsters Inc.

● 20.30

VRIJDAG 31 MEI

WEMMEL

GC De Zandloper 02-460 73 24
 Kaasmarkt 75

Olivetti 92
 ● 20.00

TOT 17 MEI

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
 Gemeenteplein

NIET TE MISSEN

TENTONSTELLING

Aangrijpende zigeunerfoto's

Anderhalf jaar geleden trof fotografe Petra Cosemans in het Slowaakse Hermanovce totaal verpauperde Romafamilies aan. De reportagefoto's die ze ter gelegenheid van een caritatieve hulpactie realiseerde, hangen een schrijnend beeld op van een verstoten zigeunergemeenschap. De angst voor vijandige buitenstaanders is uit hun wantrouwige ogen te lezen. Meer dan eens werden ze immers bedreigd door onverdraagzame skinheads en ze worden ook geterroriseerd door buurtbewoners, constateerden de hulpverleners. Zonder toereikende materiële en hygiënische voorzieningen proberen ze het hoofd boven water te houden. Ze voeren gewaagde circusstunts uit en met aanstekelijke dansjes en attractieve muziek verleiden ze nieuwsgierige kijkers tot een gift. De overheid beloofde deze zigeunergemeenschap een stuk grond om een menswaardig bestaan te kunnen leiden, maar ze is die belofte nog altijd niet nagekomen.

Petra Cosemans – Le temps des gitans
Wemmel, GC De Zandloper, van woensdag 8 mei tot maandag 3 juni, alle dagen van 10.00 tot 18.00 (behalve op feestdagen)
Info: tel. 02-460 73 24

LD

Spervuur – hedendaagse kunst in
Vlaams-Brabant

● alle dagen van 9.00 tot 22.00

TOT 17 MEI
GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43

Gemeenteplein

Julien Schoenaerts

grafisch werk

● alle dagen van 9.00 tot 22.00,
aperitiefgesprek op zondag 5 mei
om 11.00

VAN 1 MEI TOT 30 JUNI
KRAAINEM

GC De Lijsterbes 02-721 28 06

Lijsterbessenbomenlaan 6

Foyertentoonstelling: Academie

Beeldende Kunsten Etterbeek/Woluwe

● op woensdag, vrijdag en
zaterdag van 14.00 tot 22.00,
zondag van 10.00 tot 20.00

VAN 10 MEI TOT 30 MEI
ANTWERPEN

Galerij Isabelle Brant 03-238 40 34

Isabelle Brantstraat 71

**Realistische aquarellen en
olieverven** van de Sterrebeekse

kunstschilder Monique De Rae

● van maandag tot vrijdag van
11.00 tot 13.00 en van 14.00
tot 18.00, open op 11 en 12 mei,
13 en 14 mei gesloten

VAN 12 MEI TOT 30 JUNI
DROGENBOS

Felix De Boeckmuseum 02-377 57 22

Kuikenstraat 6

**Ontmoeting met Felix,
Maurits Nevens**

● op donderdag, vrijdag,
zaterdag en zondag van 14.00
tot 17.00

VAN 17 MEI TOT 22 MEI
OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59

Begijnhof 11

Digitaal museum

digitale tentoonstelling

● begeleiding op 17/5 van
19.00 tot 22.00, op 18/5 van
14.00 tot 23.00, op 19/5 van
14.00 tot 18.00 en op 22/5
van 19.00 tot 23.00

VAN 22 MEI TOT 19 JUNI
WEMMEL

KunstenFESTIVALdesArts 2002 belicht macht en manipulatie

Het tweetalige stadsfestival KunstenFESTIVALdesArts dat traditiegetrouw in mei plaatsvindt, heeft niet de pretentie om de internationale podiumtoppers naar Brussel te halen. Evenmin wordt de geselecteerde artiesten een onderwerp of een stijl opgelegd. Toch handelen de meeste voorstellingen van deze zevende editie over macht en manipulatie. 'We programmeren nooit systematisch, maar intuïtief', zegt intendant Frie Leysen. 'Het festival is geen autonoom evenement, maar een onderdeel en misschien wel het orgelpunt van het hele seizoen. Dat de aandacht dit jaar uitgaat naar de kwetsbare aspecten van onze beschaving, bewijst hoe geëngageerd en gevoelig artiesten op het tijdsbeeld reageren. We bieden hen een platform voor hun kritiek. Ze zijn niet geselecteerd op basis van allerlei marktprincipes, maar omdat ze de mensheid belangrijke dingen te vertellen hebben. De uitgenodigde theatermakers, cineasten, fotografen en plastische kunstenaars plaatsen vraagtekens bij onze zekerheden.' Blijkens het festivalprogramma putten ze hun inspiratie vooral uit de politieke en maatschappelijke actualiteit.

Op basis van een gefilmd getuigenis van een zelfmoordcommando onthullen de Libanese acteurs Rabih Mroué en Elias Khoury de psychologische, ideologische en religieuze motieven van een verzetsstrijder die zichzelf voor de goede zaak wil opofferen, maar daardoor dood en vernieling zaait. Na de première in de Hallen

van Schaarbeek wordt dit stuk ook opgevoerd tijdens het Ayloul festival in Beiroet.

Het Colombiaanse Mapa Teatro hekelt met een eigen versie van Shakespeares 'Richard III' de criminele activiteiten van de drugkartels en de moordzucht van de maffiabonzen in hun land. Regisseur Heidi Abderkalden koos voor deze opvoering de Brigittinenkapel omdat deze ruimte zowel het heilige als het destructieve symboliseert. De zorgwekkende kwaliteit van ons voedsel en het toenemende elektronisch stralingsgevaar komen aan bod in 'The Sea & the Poison' van de Amerikaanse groep Goat Island. Naast het optreden van veel buitenlandse artiesten, is er ook nieuw werk te zien van eigen bodem van o.a. Het Muziek Lod, Meg Stuart, regisseur Xavier Lukomski en cineaste An Van Dienderen.

Brussel biedt ook een voorsmaakje van producties die later op het Holland Festival, tijdens de Wiener festwochen en op Documenta 11 in Kassel te zien zullen zijn. Het KunstenFESTIVALdesArts omvat in totaal 32 voorstellingen en projecten.

Ludo Dosogne

KunstenFESTIVALdesArts
Brussel, verschillende locaties in de stad,
van 3 tot 25 mei
Info: tel. 070-222 199, e-mail info@kfda.be,
website www.kunstenfestivaldesarts.be

GC De Zandloper 02-460 73 24

Kaasmarkt 75

Fototentoonstelling: **Jef Paepen –
Naughty by nature**

● alle dagen van 10.00 tot 18.00

ZATERDAG 25 MEI

OVERIJSE

Expo411 02-688 28 01

Baffortlaan 1

Openingsweekend galerie voor
hedendaagse kunst

● open op zaterdag en zondag
van 10.00 tot 18.00

VAN 25 MEI TOT 9 JUNI
SINT-PIETERS-LEEUV

CC Coloma 02-371 22 62

J. Depauwstraat 25

Jacky Duyck te gast in Coloma

● alle dagen van 10.00 tot 18.00

2 JUNI EN 3 JUNI

TERVUREN

CC Papeblok 02-768 03 00

P. Vanderdersandestraat 15

Quatro: tentoonstelling door cursisten
tekenen, aquarel, olieverfschilderen en
keramiek

● van 14.00 tot 18.00

TOT 2 JUNI
OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59

Begijnhof 11

Spervuur – hedendaagse kunst in

Vlaams-Brabant

● van maandag tot vrijdag van
11.00 tot 21.00, zaterdag en
zondag van 11.00 tot 18.00

TOT 30 SEPTEMBER

BRUSSEL

Archief en Museum van het Vlaams
Leven te Brussel 02-512 42 81
Visverkopersstraat 13

Hoog waait de vlag – banis-
tiek van Vlaamse verenigingen in het
Brusselse tijdens de 19de en 20ste eeuw
● op maandag, woensdag, don-
derdag, vrijdag en zaterdag van
10.00 tot 17.00

Wemmelse Wamblientjes twintig jaar op de planken

De Wamblientjes uit Wemmel zijn een begrip in Vlaanderen. Het kinderkoor viert dit jaar zijn twintigste verjaardag en zong in die twee decennia een schitterend palmares bij elkaar: 15 eigen cd's, optredens voor radio en tv, deelname aan de Carmina Burana in het Brusselse Paleis voor Schone Kunsten en een muzikale rondreis in Indonesië en Suriname. Hun naam is afgeleid van Wambach en Wamblinus en verwijst naar het oude Wemmel. Johan Waegeman is de stichter, bezieler en artistiek leider van de Wamblientjes. Hij vindt de onlangs verschenen cd 'Niet voor Pipo's' en de theaterproductie Anomar die eind april in première ging, een echt hoogtepunt in het bestaan van het koor. Hijzelf schreef alle teksten voor Anomar en zijn broer Geert zette die op muziek. Anomar is een totaalspektakel van zang, dans en muziek; op het podium staan 26 kinderen (11-12 jarigen) en 15 volwassenen, die als sympathisant of ex-lid een nauwe band hebben met het kinderkoor.

FOTO: PASCAL VIGNERON

In goed gezelschap

'Bij de start lieten we ons sterk inspireren door de Nederlandse groep 'Kinderen voor Kinderen', maar vanaf het begin hebben we met de Wamblientjes gezocht naar een eigen Vlaams accent', vertelt Johan Waegeman. 'De echte doorbraak kwam in 1989 met de cd 'Een beetje verliefd'. Een jaar later zongen de Wamblientjes het themalied 'Blij, bang, boos ...' voor de jeugdboekenweek. Behalve op de eigen cd's, singles en elpees, zijn we te horen op de cd's van Samson en Gert en van Plop.' Het koor trad ook op met Will Tura en de zangeres Lisa del Bo. De Wamblientjes schuwen het goedkope succes; zowel op inhoudelijk als kwalitatief vlak ligt de lat hoog. 'De ernstige thema's die kinderen bezig houden, gaan we niet uit de weg', zegt Johan Waegeman. 'De nieuwste theaterproductie Anomar bijvoorbeeld is het relaas van een zoektocht in het leven. Op onze cd 'Niet voor Pipo's' staat het liedje 'Pijn' uit een vorige theaterproductie 'Broos ... maar niet weerloos'. Daarin wordt het thema incest op een subtiele manier aangekaart.' Van deze cd werden 1.000 exemplaren aangemaakt. De opbrengst gaat naar een project in Senegal en is bestemd om een bestelwagen te helpen financieren in het kader van de ontwikkeling van ethisch verantwoord toerisme.'

Rondreis wacht op vervolg

De Wamblientjes bewaren schitterende herinneringen aan hun muzikale rondreis in Suriname en Indonesië. In Suriname gaven ze verschillende concerten en hielden er diverse workshops. De jongeren in Suriname zien na hun kennismaking met het Wemmelse koor reikhalzend uit naar een verdere vorm van samenwerking. 'Helaas hebben we niet de middelen om ze naar hier te halen', verzucht Johan Waegeman. 'Met een beperkte overheidssubsidie en sponsoring van 15.500 à 29.000 euro zouden de Wamblientjes in samenwerking met die kinderen uit Suriname ongetwijfeld enkele unieke cd's kunnen maken.' Het is nog niet te laat om die verjaardagswens in vervulling te laten gaan!

Gerard Hautekeur

Info: vzw Mogen Doen/Wamblientjes, tel. en fax 02-452 33 42, e-mail mogendoen@belgacom.net

SPORT

ZONDAG 12 MEI

BRUSSEL

Rond de Oude en de Nieuwe Graanmarkt 02-413 04 48 (sportfoon)

Stadskriebels

het Brussels sportfeest

- organisatie: Vlaamse Gemeenschapscommissie en Bloso

• vanaf 11.00

ZONDAG 12 MEI

BRUSSEL

Jubelpark 02-502 73 55 (Pro Velo)

Dring Dring 2002:

Allen in het zadel

Gratis Spring Op De Fiets Dag: nazicht fietsen, fietsenbeurs, behendigheidsparcours, gegendste fietstochten, ...

- organisatie: Pro Velo

• van 10.00 tot 17.00

WANDELINGEN

ZONDAG 5 MEI

LEMBEEK

02-377 19 70 (Isi Malfroy)

19de Lewetocht door het Hallerbos

- organisatie: Wandelclub Sint-Pieters-Leeuw

• start van 8.00 tot 15.00 aan het Steven Dewaelplein in Lembeek (Halle)

ZONDAG 5 MEI

SINT-BRIXIUS-RODE

02-270 08 93 (Frank Vermoesen)

Open natuurdag

3 wandelingen in de Birrebeekvallei

- organisatie: Natuurpunt Meise

• start om 7.30, 14.00 en 15.30 aan de kerk van Sint-Brixius-Rode

MAANDAG 6 MEI

LEMBEEK

02-767 46 35 (Yvonne Dwars)

Hyacintenwandeling door het Hallerbos

- organisatie: C.R.M.T. Tervuren

ZONDAG 26 MEI

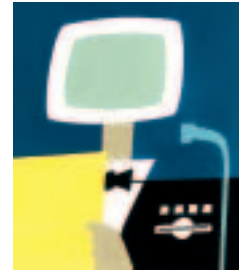
DILBEEK

02-467 60 10

5 x 5-tochtje ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan van de Cultuurraad Dilbeek

- organisatie: Cultuurraad Dilbeek

• start om 14.00 aan het gemeentehuis van Dilbeek

VOORDRACHTEN CURSUSSEN

VOORDRACHTEN

DONDERDAG 23 MEI

DILBEEK

CC Westrand

02-365 07 56

Kamerijklaan

(VIAC vzw)

Het einde der tijden – lezing door Jean Paul Van Bendegem, hoogleraar filosofie aan de V.U.B.

- organisatie: VIAC vzw

• 13.30

CURSUSSEN

MAANDAG 6 MEI

OVERIJSE

CC Den Blank

02-687 59 59

Begijnhof 11

Start cursus

'A Capella – Studio Folk'

• 20.00

6 MEI EN 3 JUNI

HALLE

Kantoor VIAC vzw

02-365 07 56

T. van Ruycheveltstraat 2

Inleiding tot het internet

gratis cursus • organisatie: VIAC vzw

• 20.00

DINSDAG 7 MEI

SINT-GENESIUS-RODE

PO.Bibliotheek

02-365 07 56

Dorpstraat 42

Inleiding tot het internet

gratis cursus

- organisatie: VIAC vzw

• 18.30

Rik Wouters, vrijbouter in een warm nest

Tijdens zijn vele wandelingen in het Zoniënwood genoot Rik Wouters (1882-1916) niet alleen van de verkwikkende boslucht, maar liet hij zich ook inspireren door de ontelbare en wisselende tinten van de bladeren en bomen. De schilderijen, tekeningen en beeldhouwwerken - 180 in totaal, veelal uit privé-verzamelingen - op de overzichtstentoonstelling in het Brusselse Paleis voor Schone Kunsten weerspiegelen zijn ontelbare levenslust. Zuivere kleuren en zwierige vormen typeren het oeuvre van deze ondergewaardeerde Brabantse fauvist.

Armoe troef

Op zijn 23ste belandt Wouters met zijn kersverse echtgenote Nel Duerinckx in Watermaal-Bosvoorde. Zij is op dat moment een bekend schildersmodel. Geplaagd door materiële zorgen vluchten ze al na twee weken naar het ouderlijk huis van Rik in Mechelen. Beiden ervaren dit als een vernedering, wat leidt tot veel onderlinge spanningen. Dank zij de hulp van een gemeenschappelijke vriend kunnen ze in de zomer van 1907 terugkeren naar de Brusselse rand. Ze huren een bescheiden huisje in Bosvoorde. Toch blijft het armoe troef. Wouters stuurt doeken naar het Salon des Indépendants en neemt deel aan de Prijs van Rome, maar de erkenning blijft uit. Het verhindert hem niet om gedreven te zoeken naar een betere weergave van het licht in de natuur. Zijn schilderijen worden intiemer en helderder en aanvankelijk springt hij nog voorzichtig om met de kleurvlakken. Later zal hij sneller en bijgevolg spontaner gaan schilderen en wil hij zelfs Cézanne evenaren. Daarom trekt hij met zijn vrouw Nel en twee boezemvrienden naar Parijs om zich te verdiepen in de stijl van de Franse meester. Wouters is er de man niet naar om klakkeloos te plagiëren, temeer omdat het volgens hem in de kunstwereld krioelt van weinig geïnspireerde imitatoren.

Zinderend, zomers licht

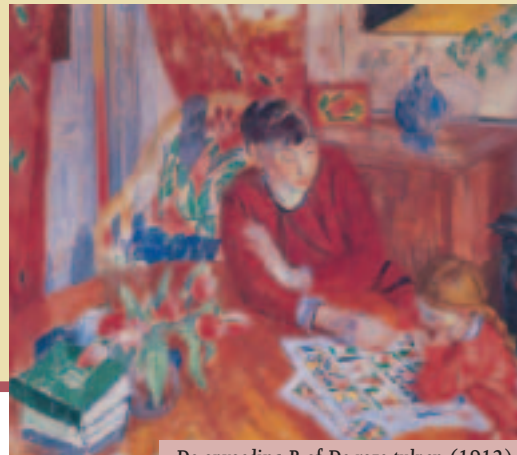
Als weinig andere schilders is Wouters met licht bezig geweest; trillend, zinderend hoogzomers licht is kenmerkend voor veel van zijn werken die hij vaak in een mum van tijd schildert. In 1912 komt eindelijk de lang verhoopde erkenning; Rik Wouters krijgt een contract bij galeri houder Georges Giroux die in hem een grote belofte ziet.

De financiële zorgen zijn eindelijk voorbij. De schilder koopt een lapje grond in de buurt van het Citadelplein en bouwt er een huisje dat hij bijna helemaal als atelier inricht. Toen wist hij nog niet dat zijn dagen geteld waren. Hij wordt in 1914 naar het front gestuurd en belandt als krijgsgevangene van de Duitsers in een interneringskamp in Amersfoort. Zijn vrouw Nel huurt daar een kamertje zodat ze hem dagelijks kan bezoeken. Wouters schildert nog wel, maar het licht in zijn laatste werk is gedempt. Hij lijdt aan een pijnlijke kaakbotkanker en die wordt hem in 1916, net geen vierendertig jaar oud, fataal.

De dansende 'Dwaze maagd' en de robuuste dames, die hem als onverwoestbare beeldfiguren overleven, herinneren aan zijn levenslust en vaak tegenstrijdige karaktertrekken. Enerzijds was Rik Wouters de impulsieve vrijbouter, die bij geen enkele kunstbeweging wilde horen. Anderzijds was hij ervan overtuigd dat hij zich pas echt kon ontplooiën in een veilig nest. Hij noemde zijn vrouw zelfs 'Moeke!' Nel wist maar al te goed dat haar man naar artistieke erkenning hunkerde. Na zijn dood wierp ze zich op als zijn vurigste pleitbezorger, en dat heeft zijn vruchten afgeworpen. Naast de pastels, tekeningen, aquarellen, schilderijen en sculpturen op de retrospectieve over Rik Wouters zijn er gelijkaardige werken van Rodin, Ensor en Cézanne tentoongesteld.

Ludo Dosogno

© OLIVIER BERTRAND / BELGIAN ART RESEARCH INSTITUTE, BRUSSEL
PRIVÉ-VERZAMELING

De opvoeding B of De roze tulpen (1912)
Olie op doek

Rik Wouters
Brussel, Paleis voor Schone Kunsten, Ravensteinstraat 23, tot 26 mei dagelijks open van 10u tot 18u, op vrijdag tot 20u.
Info: tel. 02-507 84 68

ZONDAG 26 MEI

SINT-GENESIUS-RODE

Sportcomplex Wauterbos

02-397 99 99 (Panta Rhei)

Doomlarenhoofdstraat

Vorming Jazzdans/Kinderdans

• organisatie: Jeugdijndienst Panta Rhei

Vlaams-Brabant

Kamerijklaan

Kookavond voor lesbiennes, homo's en bi's

• organisatie: Sacha

18.00

DONDERDAG 16 MEI

DILBEEK

CC Westrand

02-452 27 92

Kamerijklaan

(Jonge Kamer

West-Brabant vzw)

Debat: Jeugd en weelde, waar blijven de waarden?

met o.a. Pieter De Crem, Freya Van Den Bossche, Philippe Muyters,...

• organisatie: Jonge Kamer West-Brabant vzw

19.30

ZATERDAG 18 MEI

SINT-GENESIUS-RODE

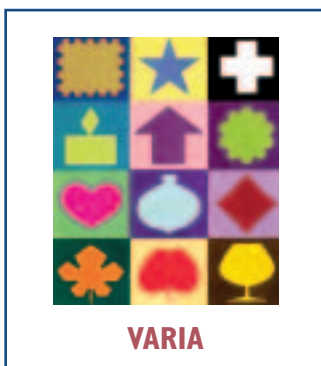
GC De Boesdaalhoeve 0477-53 41 40

Hoestraat 67

2de opendeurdag van dansgroep

The Jump Junkies

9.00

VARIA

ZATERDAG 11 MEI

DILBEEK

CC Westrand 02-520 77 30 (Sacha)

COLOFON

Organisaties en verenigingen die hun activiteiten opgenomen willen zien in de volgende agenda die de periode van 4 juni tot 4 juli 2002 bestrijkt, moeten ons de nodige informatie bezorgen voor 10 mei a.s.

U kunt uw gegevens faxen naar 02/767 57 86 of e-mailen naar randkrant@derand.be.

U kunt uw informatie ook per brief sturen naar ons redactieadres:

Wittherendreef 1, 3090 Jezus-Eik/Overijse, met de vermelding RandUit Agenda.

Gezien het beperkte aantal beschikbare pagina's wordt bij de aankondigingen prioriteit verleend aan de activiteiten in de Gemeenschapscentra en de culturele centra in de rand.

Om voor plaatsing in aanmerking te komen worden de andere activiteiten vooral beoordeeld op hun uitstraling naar alle inwoners van de rand.

REDACTIE Petra Goovaerts.

De pictogrammen die de verschillende rubrieken aanduiden zijn van de hand van Chris Vandendriessche.

VORMGEVING Mega.L.Una, Brussel

DRUK A. De Cuyper-Robberecht, Zele.

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Henry Coenjaarts, Wittherendreef 1, 3090 Jezus-Eik/Overijse.

RandUit Agenda wordt gerealiseerd met de financiële steun van de provincie Vlaams-Brabant en de Vlaamse minister van Jeugd, Cultuur, Brusselse aangelegenheden en Ontwikkelingsamenwerking.

Provincie ontfermt zich over niet beschermde gebouwen

De provincie Vlaams-Brabant geeft subsidies voor het onderhoud van niet beschermde, waardevolle gebouwen of panden, terwijl het Vlaams Gewest alleen beschermde monumenten subsidieert. 'We koppelen onze subsidies voor het erfgoed niet langer aan die van het Vlaams Gewest, omdat we eigen accenten willen leggen en een eigen beleid willen voeren', zegt gedeputeerde Jean-Pol Olbrechts, onder meer bevoegd voor cultuur.

'Als de subsidie van de provincie gekoppeld is aan die van het Vlaams Gewest, heb je daar als provinciebestuur weinig zeggenschap over. We geven wel advies, maar onze stem is niet doorslaggevend want het Vlaamse Gewest beslist. Daarom willen we de beschikbare middelen zoveel mogelijk draineren naar de niet beschermde, waardevolle gebouwen, maar de provincie kent alleen een onderhoudspremie toe als de aanvrager ook lid is van de Monumentenwacht Vlaams-Brabant. In de overeenkomst met de leden staat immers niet alleen dat er een inspectie wordt gehouden binnen de drie maanden nadat men lid is geworden, maar ook dat die inspectie om de twee jaar wordt herhaald. De provincie heeft de subsidies voor de Monumentenwacht Vlaams-Brabant verhoogd zodat het inspectieteam kon worden uitgebreid. Daaruit blijkt hoe belangrijk we preventieve monumentenzorg achten', aldus gedeputeerde Olbrechts. De provincie verleent ook een subsidie aan de monumentenploegen van IGO-Leuven, die laaggeschoolden een opleiding geven en inschakelen in de monumentenzorg. Voorts moedigt ze waardevolle initiatieven aan met de prijs van het cultureel erfgoed. De bestaande prijzen historisch onderzoek en monumentenzorg werden samengevoegd tot één prijs cultureel erfgoed, die beurtelings aan een van beide disciplines wordt toegekend.

Eén aanspreekpunt

'De subsidieregelingen voor het cultureel erfgoed zijn niet erg publieksvriendelijk', constateert Olbrechts. 'De restauratiedossiers zijn versnipperd over verschillende directies.

Ik wil daarom in de eerste helft van dit jaar nog komen tot één aanspreekpunt of één loket waar mensen terecht kunnen met al hun vragen over monumentenzorg en erfgoed. Die provinciale dienst moet op de hoogte zijn van alle lopende dossiers inzake bescherming, restauratie en onderhoud van het monumentaal gebouwenpatrimonium.

Niet alleen het onroerend, maar ook het roerend erfgoed verdient onze aandacht. Daarom zal de provincie meer steun gaan verlenen aan regionale musea. Sommige regionale musea helpen we om een landelijke erkenning te krijgen, zoals het Sportmuseum in Hofstade en het Centrum voor religieuze kunst en cultuur in Leuven', aldus de gedeputeerde.

Archeo-kit

De provincie wil haar inspanningen voor het behoud van ons cultureel erfgoed ook vertalen naar het publiek. Met het oog daarop worden eigen tentoonstellingen opgezet, maar ook een initiatief als Breedbeeld (zie volgende pagina) past in die strategie. Samen met de NMBS werd zo de reizende tentoonstelling 'Op het spoor van het verleden' uitgewerkt, die in de maand mei nog in Zaventem is te zien. In Landen, Leuven, Gingelom en Vilvoorde lokte ze al meer dan 7.000 belangstellenden en dan vooral jongeren. Omdat door de aanleg van de HST veel archeologische informatie verloren dreigde te gaan, liet de provincie een archeologisch noodonderzoek uitvoeren. Dat leverde tien archeologische vindplaatsen op uit vier verschillende periodes in de geschiedenis, waarvan op de tentoonstelling een aantal voorwerpen te zien zijn. De provincie stelde in samenwerking met de vzw Mooss ook een zogenaamde archeo-kit samen. Via doe-opdrachten en denkvragen in de archeo-kit krijgen kinderen op een

speelse manier de nodige informatie over het verleden. Er zijn vier van zulke archeo-koffers aangemaakt die via de bibliotheken verspreid worden.

Een andere blikvanger wordt 'De meesterlijke middeleeuwen', een tentoonstelling over miniaturen. Dat project wordt verwezenlijkt door de Tentoonstellingsvereniging in samenwerking met de K.U.Leuven, de stad Leuven, het Davidsfonds en de provincie Vlaams-Brabant en begint te lopen vanaf september.

Gerard Hautekeur

Breedbeeld haalt monumenten uit isolement

De kleine gemeenten in het Pajottenland moeten hun troeven op het vlak van cultureel erfgoed en landschap voortaan beter uitspelen door intenser samen te werken. Dat is de filosofie achter het proefproject Breedbeeld dat de provincie Vlaams-Brabant lanceert in de gemeenten Bever, Galmaarden, Gooik, Halle, Herne, Lennik, Pepingen, Roosdaal en Sint-Pieters-Leeuw. Iris Steen, provinciaal stafmedewerkster historische projecten, droomt van een netwerk van mensen die elkaar regelmatig ontmoeten en samen initiatieven ontwikkelen.

Iris Steen vindt het een gemiste kans dat in Bever en Herne enkele toeristische wandelingen werden uitgestippeld zonder dat beide gemeenten iets van elkaars initiatieven afwisten, terwijl ze nota bene aan elkaar grenzen. 'Als ze samen zo'n initiatief hadden genomen, zou het ongetwijfeld weerklank hebben gekregen. Om zulke missers te vermijden, werd Breedbeeld opgezet. De provincie wil daarmee reeds bestaande initiatieven niet in de schaduw stellen, maar ze juist een meerwaarde geven door de onderlinge samenwerking te stimuleren. Zuid-Pajottenland werd als proefproject gekozen omdat het een regio is met een uniek landschap en ongekend veel cultureel erfgoed.'

Onduidelijke band

'Een monument is niet enkel een waardevol gebouw, het staat ook in een bepaalde omgeving en heeft een geschiedenis. Door dit te accentueren plaats je dat erfgoed in een ruimere context. Dat is het uitgangspunt van Breedbeeld', aldus Iris Steen. 'De provincie legt daarbij nadrukkelijk de band tussen de bescherming van het erfgoed en het open landschap. Op zich is dat landschap immers ook een stuk waardevol erfgoed, met her en der hoeses en landerijen, dorpskernen en de verbindingswegen daartussen. Het proefproject Breedbeeld wordt gesteund door het Europees programma SOS II (Sustainable Open Space), dat is opgezet om de open ruimten in Noordwest-Europa te bewaren en op een verantwoorde manier te ontsluiten.'

Iris Steen wijst erop dat tot nu toe weinig of geen onderzoek werd verricht naar de band tussen het landschap en

het cultureel erfgoed. Een onderzoeksopdracht van de provincie aan de universiteit van Gent moet daarin meer klaarheid brengen. Met de gegevens uit dat onderzoek kunnen de gemeenten van Zuid-Pajottenland in een later stadium hun voordeel doen door bijvoorbeeld nieuwe, gemeenschappelijke projecten te ontwikkelen. Het onlangs gestarte proefproject Breedbeeld loopt over vier jaar en werd bij de voorstelling heel positief onthaald door de gemeentebesturen.

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

'Een monument is niet enkel een waardevol gebouw, het staat ook in een bepaalde omgeving en heeft een geschiedenis'

Wie doet wat

In een volgende stap wil de provincie de krachten helpen bundelen van vrijwilligers, amateurs, professionals, gemeentelijke diensten, cultuurraden en verenigingen die op de een of andere manier bezig zijn met het cultureel erfgoed en het landschap. Hun gegevens zullen

worden opgeslagen in een databank, zodat iedereen van elkaar weet waarmee hij bezig is en waardoor nieuwe initiatieven beter op elkaar afgestemd kunnen worden. 'Van de Koning Boudewijnstichting kregen we een beurs om een consultant aan te werven die de databank mee moet helpen opbouwen', verduidelijkt Iris Steen. 'Om het netwerk vorm te geven doen we ook een beroep op het Centrum voor Agrarische Geschiedenis in Leuven en de dienst cultuur van de provincie zal het netwerk inhoudelijk stofferen door cursussen aan te bieden over monumentenzorg, archiefonderzoek, archeologie, ruimtelijke structuurplannen en cultureel erfgoed. Die cursussen gaan in het najaar van start. Breedbeeld is een project waaraan diverse provinciale stafmedewerkers hun medewerking verlenen, met name monumentenzorg, archeologie, historische projecten en publiekswerking. Vanuit die verschillende invalshoeken willen we de inwoners van het Pajottenland een nieuwe kijk geven op hun omgeving en hun verleden.'

Gerard Hautekeur

FLAMANDS DE NAISSANCE

De Zwitserse Lili Nabholz bracht op verzoek van Franstaligen in de Vlaamse rand een bezoek aan België en deed er onderzoek naar het lot van die Franstaligen. Ze opereerde in dienst van de Raad van Europa, waarin een veertigtal landen intergouvernementeel waakt over de mensenrechten. Haar rapport zal wel even snel in de papierversnipperaars verdwijnen als het eerdere, soortgelijke rapport van haar landgenoot Dumeni Columberg, maar het bracht toch weer enige onrust teweeg. Ik vertikte het dat achterhaalde gedoe te volgen, maar kon niet beletten dat de belangrijkste stelling van het rapport zich aan me opdrong zoals een toevallig opgevangen oud liedje dat soms doet. 'De Franstaligen in Vlaanderen vormen een minderheid en hebben recht op bescherming', concludeerde de Zwitserse en weergalmt in mijn hoofd. Dat de Franstalige in Vlaanderen als een bedreigde soort kan gezien worden, is een intrigerende gedachte, vooral als je haar in het licht van eeuwen geschiedenis bekijkt. Het lijkt er warempel op dat die Franstalige als de huismus is: altijd alomtegenwoordig geweest en nu zeldzaam geworden.

Dat ik me daarover niet eerder bezon, heeft ermee te maken dat de Franstalige Vlamingen die ik ken, zuivere exemplaren zijn, Vlamingen die in Antwerpen of Turnhout geboren en getogen zijn. Ze spreken als vroeger Frans in hun privé-leven en schakelen over naar het Nederlands als dat aangewezen is - bij het aanspreken van een loketbediende, het invullen van een formulier, het verkeren onder Nederlandstalige Vlamingen. Nederlands was en is hun thuistaal niet, maar was doorgaans hun schooltaal en werd meestal hun werktaal. Reken maar dat die

Is de Franstalige Vlaming een bedreigde soort? Bij die vraag sta ik eerlijk gezegd nooit stil. De Franstalige Vlamingen onder mijn vrienden zien er gezond en wel uit, de Franstalige Vlamingen in mijn - typisch Belgische - familie planten zich welig voort. Wanneer we elkaar ontmoeten, hebben we het niet over de Belgische taalkwestie. We halen die oude koe nooit uit de sloot en het is goed zwijgen over het uitgemolken onderwerp.

FOTO: RITA DANIELS

Franstaligen niet aan het uitsterven zijn. Tot hun *bon chic bon genre* behoort nu eenmaal de taal waarin de Belgische bourgeoisie rijk en salonfähig is geworden en zich met de Belgische adel heeft vermengd.

Dat mijn beste kostschoolvriendin, een Franstalige uit Antwerpen, géén zuiver exemplaar meer is, heeft ermee te maken dat zij naar Brussel uitweek en haar leven uitbouwde onder Franstaligen. Haar kinderen zijn dan ook geen Franstalige Vlamingen, wel Franstalige Brusselaars, weer een andere soort Belgen. Mijn kostschoolvriendin en ik praten onder elkaar niet over de taalkwestie, maar over het wel en wee in onze levens. We hebben het daarover in afwisselend het Frans en het Nederlands, en we zijn er nog niet uit welke versie van haar nieuwste adres we de mooiste vinden, Rue du Bourdon of Horzelstraat.

Mevrouw Nabholz had het niet over mijn vriendin en haar gezin toen ze over de geminoriseerde Franstaligen in België schreef, aangezien mijn vriendin tot de meerderheid Franstaligen in Brussel is gaan behoren. Mevrouw Nabholz had het evenmin over de Franstalige Vlamingen in Turnhout of Gent of Hasselt, aangezien die zich al lang voorbeeldig taalkun-

dig gedragen in Vlaanderen en geen behoefte hebben aan bescherming. Waarom zouden ze, aangezien hun recht op Franstaligheid nooit of nergens door een overheid wordt geschonden? Mevrouw Nabholz had het natuurlijk weer wel over de gepatenteerde Belgische lastposten, Franstaligen die in Vlaanderen geboren zijn of er om redenen van gemak of toevalligheid terechtgekomen zijn en koppig communautair moeilijk blijven doen. Ze zijn behept met negentiende-eeuwse waandenkbeelden over hun vermeende superioriteit in België en voeren hun laatste strijd op het laatste slagveld dat hen nog rest, de Vlaamse rand rond Brussel. Ze schijnen te denken dat ze daar het tij nog kunnen keren, deze keer door de gediscrimineerde minderheid uit te hangen.

Vorig jaar betoogde zo'n Franstalige in een lezersbrief aan mijn adres: 'On ne peut pas vilipender ni vouloir l'expulsion des Maghrébens, mais bien des francophones, même si de naissance (et ceci est accessoire) il s'agit de purs Flamands.' Maar welke fatsoenlijke Vlaming verwenst zijn Franstalige buur naar de hel of de woestijn? Blijft u gerust waar u bent, geachte monsieur in Rhode-Saint-Genèse, maar weest u wel zo vriendelijk in uw betrekkingen met uw gemeente naar de streektaal over te schakelen. Uw soort wordt overigens niet gediscrimineerd, maar sterft hopelijk inderdaad uit.

Brigitte Raskin

van huizen en tuinen

FOTOS: PASCAL VIGNERON

Flora van het subtropische regenwoud in Meise

De Lentekas is de tweede serre van het grote Plantenpaleis die helemaal werd gerestaureerd en heringericht. Vorig jaar werd de vernieuwde woestijnkas geopend en eind van dit jaar komt er nog een kinderkas met allerlei merkwaardige planten die de verbeelding prikkelen. Ook bestaan er concrete plannen voor een evolutiekas die de evolutie van lage planten naar de hogere plantenfamilies laat zien. Bedoeling is dat het hele plantenpaleis op termijn een verjongingskuur ondergaat.

Wintergroene planten

Alle planten in de lentekas zijn afkomstig uit het immer groene subtropische loofbos of subtropische regenwoud. Dit type bos komt voor in streken met korte en droge, zachte winters en niet te warme, vochtige zomers. Op het noordelijk halfrond zijn nog enkele restanten van dit bos te vinden in China, in Japan en aan de voet van de Himalaya. Op het zuidelijk halfrond komt dit bos nog voor in Chili, Tasmanië en Nieuw-Zeeland. Dit type bos is bij ons nagenoeg onbestaand omdat wintergroene planten minder goed bestand zijn tegen onze winters. Die planten kennen geen echte rustperiode zoals onze bladverliezende planten en verdragen dan ook nauwelijks vorst. Bij ons komen, buiten de coniferen, slechts een paar wintergroene planten voor zoals buxus, liguster en hulst, die zich wel aan ons klimaat hebben aangepast. Het subtropische loofbos is vandaag een van de meest bedreigde biotopen ter wereld. Nochtans zijn een groot

In de Nationale Plantentuin van Meise werd einde maart een nieuwe Lentekas geopend. In deze serre wordt de flora van het subtropische regenwoud voorgesteld. Er groeien vooral immer groene planten uit China, Japan, de lage heuvels van de Himalaya, Chili, Tasmanië en Nieuw-Zeeland. Een aantal daarvan zijn bij ons bekend als kamerplant of als niet helemaal winterharde tuinplanten.

aantal economisch en voor de tuincultuur erg belangrijke planten afkomstig uit deze streken, denk bijvoorbeeld maar aan de theestruik (*Camelia chinensis*) of aan de vele citrusvruchten. Ook uit onze tuinen zijn veel van deze planten niet meer

In de nieuwe lentekas worden de leefomstandigheden van het subtropische regenwoud nagebootst

weg te denken: rododendrons, mahonia's, camellia's, Osmanthus... komen allemaal daarvandaan. Om nog te zwijgen van de vele orangerie- en kamerplanten zoals azalea's, siergember (*Hedychium*), het kwartjesblad (*Aspidistra elatior*) en tal van orchideeën zoals *Cymbidium* en *Dendrodium*.

Link met Gent

In de nieuwe lentekas worden de leefomstandigheden van het subtropische regenwoud nagebootst. De temperatuur zakt er nooit beneden 7°C en de luchtvochtigheid en lichtintensiteit worden nauwkeurig gecontroleerd. In totaal staan er een goede 300 verschillende planten die zijn aangeplant volgens hun herkomst. Zo wandelt de bezoeker van de Himalaya via Zuid-China en China langs Japan naar Chili om tenslotte te eindigen in Tasmanië en Nieuw-Zeeland.

Alhoewel het een lentekas is met vooral lentebloeiende planten, valt er ook in andere seizoenen wel wat te beleven. Zo is er bijvoorbeeld de herfstverkleuring van een aantal druivensoorten, ook de siergember bloeit in de herfst, en de *Camellia sasanqua* begint al in oktober te bloeien. Op andere momenten rijpen de sinaasappels, er is de theestruik, de kamferboom... Bovendien zal rond het standbeeld 'De dag' van Louis-Henry Devillez elk seizoen een aangepaste perkbeplanting worden aangebracht. Met dat beeld, dat dateert uit de 19de eeuw en met het gedicht 'Ame de serre' van Maurice Maeterlinck, wil men een link leggen naar de Gentse hofbouw die in de 19de eeuw haar bloeiperiodes kende dankzij de azalea's, begonia's, orchideeën en tal van andere planten uit het subtropische regenwoud.

Paul Geerts

De Plantentuin van Meise is dagelijks geopend vanaf 9u.

Info: Domein van Bouchout, 1860 Meise, tel. 02-260 09 20, website www.BR.fgov.be

Eigen onderkomen vinden loopt niet van een leien dakje

FOTO: PASCAL VIGNERON

Danny Van Herck - Integendeel (Nossegem)

Ruime en gezellige lokalen. Voor veel jeugdhuisen blijft het een droom, voor andere is het de normaalste zaak van de wereld. Vaak vereist de verwezenlijking van die droom jarenlang aandringen en onderhandelen met de gemeentelijke overheid, soms gaat het over rozen. Randkrant ging een kijkje nemen in de jeugdhuisen in de rand. Hoe is het gesteld met hun infrastructuur? Staan de jeugdhuisen er hier beter of juist slechter voor dan elders in Vlaanderen?

‘De geografische ligging heeft niet zo’n grote invloed op de infrastructuur van jeugdhuisen’, zegt Freek Onzia van de Vlaamse Federatie van Jeugdhuisen en Jongerencentra (VFJ). ‘Er hangt vooral veel af van de lokale overheid; neemt die het op voor de jeugd of niet? Daar zit het hem! Jeugdhuisen in een gemeente waar Frans-talige partijen de scepter zwaaien, hebben het doorgaans wat moeilijker. Ik denk dat dit eigen is aan de regio.’

Nachtmerries

Sint-Genesius-Rode bevestigt alvast die stelling. De droom van een eigen jeugdhuis heeft de initiatiefnemers daar heel wat nachtmerries bezorgd. ‘We hebben nooit de indruk gehad dat we echt gesteund werden door de gemeente’, zegt

Johan Van Lier, een van de stuwende krachten achter jeugdhuis Animoro. ‘Dat er in Rode nu toch een jeugdhuis is, hebben we uitsluitend te danken aan de eigenaar van de meubelzaak Vastiau Godeau’, beklemtoont Raf Stoffels, voorzitter van de vzw Jeugdwerkgroep Rode. ‘Hij draagt de jeugd een warm hart toe en zo hebben we voor een symbolische frank het huis naast zijn zaak kunnen huren.’ Met het luttele bedrag van 8.676 euro (350.000 frank), waarop via een speciale regeling voor infrastructuursubsidies beroep kon worden gedaan, slaagde de jeugd er in acht maanden tijd in om het pand om te bouwen tot een jeugdhuis. ‘We zijn nog steeds aan het uitbreiden en zijn nu bezig met het installeren van een keuken. Och, we trekken ons plan’, zegt huidig jeugdhuis-voorzitter Jeroen Van Lier.

Afspraak op café

‘De komst van het decreet op het lokaal jeugdwerkbeleid in 1993 heeft voor een kentering gezorgd’, constateert Freek Onzia van VFJ. ‘Jeugdwerk en beleid maken nu samen plannen. Veel jeugdhuisen kregen in overleg met de gemeentelijke overheid een behoorlijk dak boven hun hoofd.

Maar er is nog een lange weg te gaan, want veel gemeenten weigeren nog altijd geld te investeren in jeugdinfrastuctuur. Andere gemeenten beloven het dan weer wel, maar ze beschouwen het niet als een prioriteit. Dat heeft tot gevolg dat jeugdhuisen soms al jaren een werking hebben, maar het zonder lokalen moeten doen.’ In Wemmel kunnen ze daarover mee praten. Jeugdclub Kwamma bestaat nu vijf jaar, maar heeft pas sinds april van vorig jaar een eigen lokaal. Daarvòòr organiseerde de jeugdclub eens per maand een activiteit in gemeenschapscentrum De Zandloper, voor de rest werd afgesproken op café. Net zoals in Sint-Genesius-Rode moest de jeugd in Wemmel ook zelf op zoek gaan naar een geschikte behuizing. De jongeren hebben nu een onderkomen gevonden in de oude gebouwen van De Zandloper, die gehuurd worden door vzw ‘de Rand’. ‘Het draait allemaal om het feit dat we een facilitetengemeente zijn’, zegt Antoon Vanderstraeten van Kwamma. ‘De vorige burgemeester van Wemmel was nogal Fransgezind en had geen oor naar de wensen van een Nederlandstalige jeugdclub. Subsidies van de gemeente krijgen we nog steeds niet,

FOTO: PASCAL VIGNERON

Timothy Stockmans - Tonzent (Sterrebeek)

wel van de Vlaamse Gemeenschap. Bij de gemeente mogen we nu wel aankloppen voor logistieke steun.'

Bij de gemeente aankloppen doet jeugdclub De Villa in Kraainem ook al jaren, en pas onlangs werd daar gehoor aan gegeven. De Villa wordt eindelijk grondig onder handen genomen; op het programma staan onder meer dakwerken, herschilderen van de gevels en herstellen van de ramen. 'Hoog tijd dat er iets aan het huis wordt gedaan', zegt secretaris Christophe Peeters. 'We zijn daar nu al vijftien jaar mee bezig, maar al die tijd is het dossier blijven hangen op de gemeente.'

Dit najaar kan de restauratie eindelijk starten. 'De zaak sleept inderdaad al lang aan, maar beslist geen vijftien jaar', zegt Vlaamse schepen Luk Van Biesen. Zonder namen te (willen) noemen, wijst Van Biesen erop dat 'men in het verleden niet genoeg heeft aangedrongen om het dossier op de

'Er is nog een lange weg te gaan, want veel gemeenten weigeren geld te investeren in jeugdinfrastructuur'

prioriteitenlijst van Kraainem te krijgen. Bovendien gaat het om een rits kleine werken en een architect vinden die dit wil doen, is verre van gemakkelijk.' De herstellingen zullen 30.000 euro kosten, en die som wordt volledig gedragen door de gemeente. Ondanks het lange wachten op de herstellingswerken is de Kraainemse jeugd best tevreden met De Villa. 'We kunnen eigenlijk niet beter wensen', vindt Christophe Peeters.

Verwachtingen vertalen

Dat de kwaliteit van de infrastructuur voor de plaatselijke jeugd veel te maken heeft met de relatie tussen de jongeren en het gemeentebestuur is begrijpelijk, maar daarom niet echt goed te praten. 'Soms verlopen die contacten ongelooflijk goed, maar dat

is eerder uitzondering dan regel', stelt Liesbeth Buyl vast. Zij is educatief medewerker bij de christelijke koepelorganisatie JGM (JongerenGeMeenschappen). 'In gemeenten waar een jeugdraad actief is, kan druk worden uitgeoefend, maar het blijft knokken. Sommige gemeenten hebben een jeugdconsulent in dienst en die kan de verwachtingen van de jongeren vaak goed vertalen naar het bestuur. Maar veel hangt natuurlijk af van de prioriteiten van een gemeentebestuur. Het is daarbij heel opvallend hoe groot het verschil in aanpak in de verschillende deelgemeenten soms is.'

Jeugdhuis Basement in het centrum van Zaventem was anderhalf jaar dakloos nadat het wegens verbouwingswerken uit het kelderlokaal van de broederschool moest. De gemeente reikte ondertussen een oplossing aan. 'We hebben de jongeren de loods van Dymka laten zien, waarbij zij hun wensen kenbaar mochten maken om een gedeelte daarvan als jeugdhuis in te richten', zegt schepen Ingrid Holemans. 'Door de spanningen rond de gedwongen verhuizing uit de broederschool was de verhouding met de gemeente op een bepaald moment superslecht', zegt waarnemend voorzitter Eric Coremans van Basement, 'maar dat begint nu stilaan weer te beteren. De schepen heeft zowaar haar job op het spel gezet om ons een lokaal te bezorgen.'

Aan hetzelfde zeel trekken

Danny Van Herck van jeugdhuis Integendeel uit de Zaventemse deelgemeente Nossegem is helemaal niet te spreken over het gemeentebestuur. 'Wij huizen al twintig jaar in hetzelfde lokaal en al die tijd is daar nog niet veel aan gedaan. Sinds jaar en dag belooft de gemeente vernieuwingswerken, maar ons lokaal staat bijna op instorten. Er wordt in Zaventem wel iets gedaan voor de jeugd, maar de meeste aandacht gaat toch naar de min 14-jarigen.'

De investering door de gemeente in jeugdhuis Basement en het aantrekkelijke onderkomen van Tonzent in Sterbeek zijn een doorn in het oog van Integendeel. 'Wij huizen in een chalet van de gemeente', verduidelijkt verantwoordelijke Timothy Stockmans van Tonzent. 'Het gebouw is weliswaar

Christophe Peeters - De Villa (Kraainem)

15 jaar oud en het dak is aan vernieuwing toe, maar daar heeft de gemeente inmiddels geld voor vrijgemaakt. Wij hebben altijd veel zelf gedaan, zoals bijvoorbeeld het aanleggen van een terras, en daarbij proberen we zoveel mogelijk gratis te krijgen. We onderhouden ook nauwe contacten met de gemeentelijke overheid en we merken wel dat de gemeente ons meer genegen is in vergelijking met Nossegem, maar we leggen het er zeker niet op aan dat andere jeugdhuizen benadeeld zouden worden.' Schepen Holemans ontkent ten stelligste dat jeugdhuizen in sommige deelgemeenten zouden worden voortgetrokken. 'Tonzent doet zelf geregeld voorstellen en voert veel werken eigenhandig uit. Dat jeugdhuis beschikt inderdaad over een betere infrastructuur, maar ook voor Integendeel hebben we nu concrete plannen. Een architect heeft hun gebouw onderzocht. De zijbeuk is nog in uitstekende staat en zal nu worden opgeknapt. De jeugdclub kan dan verhuizen naar het vernieuwde gedeelte.' 'Naast de opstelling van het gemeentebestuur hangt ook veel af van de houding van de jongeren zelf', vindt Liesbeth Buyl van JGM. 'Ze moeten zorgen voor een sterk dossier wanneer ze een beroep doen op de gemeente én allemaal aan hetzelfde zeel trekken. Dat scheelt al heel wat, maar soms wringt daar precies het schoentje.'

An Van hamme

Volgende maand: Van parochielokaal tot gemeentegebouw.

RESTAURANDT

FOTO: S. PASCAL VIGNERON

Groe(n)ten uit Zellik

Een beetje verstopt op een industrieterrein in Zellik ligt het grote veilinggebouw van Brava. Het publiek kent vooral de vestiging in Kampenhout omdat die goed zichtbaar aan een drukke weg ligt. Maar Zellik herbergt wel degelijk de hoofdzetel van de groenten- en fruitveiling Brava. We gingen er praten met de dynamische directeur, Filip Fontaine.

‘We zijn de grootste witloofveiling ter wereld en dat hebben we vooral te danken aan de omzet die in Kampenhout wordt gehaald’, vertelt Filip Fontaine niet zonder trots. ‘Vandaar gaat witloof naar Amerika, Japan en andere delen van de wereld. Er is de voorbije jaren enorm veel gedaan om dit bij uitstek Vlaamse product overall in de wereld bekender te maken.’

Uitgesproken Vlaamse bedrijfstak

De naam Brava staat voor Brabantse Veiling Associatie, die gelijdelijk aan groeide uit de allereerste veiling die in België in 1903 in Leuven werd gehouden. Brava is nu een telersvereniging met als voornaamste doel: ‘het marktgericht commercialiseren van de producten van de leden-tuinders’. Vooral door het succes van het witloof kwam het zwaartepunt van de activiteiten in het Pajottenland en de Zennestreek te liggen. Behalve voor witloof is Brava trouwens ook de grootste veiling voor

kiloprei, radijsjes en pijpajuntjes. De tuinbouw is een uitgesproken Vlaamse bedrijfstak; 95% van de aanvoer hier is uit Vlaanderen afkomstig. Ons personeel - in Zellik veertig man, in Kampenhout vijftig - is ook bijna helemaal Vlaams’, zegt Filip Fontaine die een opleiding als land-

Het keurmerk Flandria voldoet aan veel strengere normen dan de wet oplegt en biedt dus alle waarborgen voor gezonde tuinbouwproducten

bouwingenieur genoot.

Hij ging vijf jaar geleden bij Brava aan de slag en wist, ondanks moeilijkheden in de sector, de omzet te verhogen van 322.261 euro (1,3 miljard frank) tot 520.576 euro (2,1 miljard frank). Uit die cijfers blijkt dat de wijzer van de veilingklok in Zellik bepaald geen geringe belangen aanwijst.

Keurmerken

Brava groepeert twee van de negen veilingen die België in totaal rijk is. Met vijf daarvan is Brava daarenboven verenigd in de organisatie Lava, die het keurmerk Flandria ontwikkelt dat u misschien al wel eens bent tegengekomen in de winkel. Fontaine: ‘Een onderzoek heeft uitgewezen dat slechts 10% van de Belgen met die merknaam vertrouwd is en daar moeten we dus

iets aan doen. Flandria-groenten zijn geïntegreerd geproduceerd. Dat wil zeggen dat ze zich situeren tussen biologische landbouw en klassieke landbouw.’ Fontaine legt uit dat bijna alle Vlaamse groenten en vruchten beantwoorden aan de eisen die in het zogenaamde lastenboek van Flandria zijn opgenomen, en dat strenge verplichtingen oplegt inzake de teeltwijze én de kwaliteit. Bij de teeltwijze spelen uiteraard de bestrijdingsmiddelen een grote rol. ‘Vroeger spoot men traditioneel tegen de witloofmineervlieg - of die er nu was of niet. Tegenwoordig zetten we vallen uit met natuurlijke feromonen, ofwel geurstof waarmee de vrouwelijke insecten de mannetjes lokken. En als er toch gespoten moet worden, geven wij adviezen over waar en wanneer dat moet gebeuren. Daardoor hebben we het spuiten met een factor van 3 tot 10 kunnen reduceren.’ Flandria voldoet aan veel strengere normen dan de wet oplegt en biedt dus alle waarborgen voor gezonde tuinbouwproducten. De organisatie Lava, en dus ook Brava, verwent de consument met nog een tweede keurmerk. Het gaat om Fruitnet, dat appels uit Limburg en ’s werelds beste peren - afkomstig uit het Pajottenland - op de markt brengt. Daarnaast veilt Brava ook biologische groenten en fruit en is het zelfs de enige veiling in België waar dat dagelijks gebeurt.

GVS

Brava, Brusselsesteenweg 33, 1731 Zellik, tel. 02-481 08 88

Via huisruil de wereld verkennen

Een buitenlands gezin verblijft in jouw woning terwijl jij vakantie houdt in de hunne. Bij sommige mensen lopen de koude rillingen over de rug bij de gedachte alleen. Voor anderen is huisruil even vanzelfsprekend als je tanden poetsen voor het slapengaan. Jempi en Yolande De Cooman uit Sterrebeek verkennen de wereld al 20 jaar via huisruil. Ze zijn zo overtuigd van de voordelen van het systeem dat ze de Belgische vertegenwoordigers zijn geworden van Intervac, een organisatie die wereldwijd ruilvakanties regelt.

Intervac werd in 1953 opgericht door een stel leraren uit Zwitserland en Nederland. Die waren op zoek naar een goedkope, maar comfortabele manier van reizen. Huisruil bleek al snel de interessantste oplossing, financieel, maar ook qua contacten met andere landen en hun inwoners. Het systeem is dan ook uitgegroeid tot een organisatie met ruim 10.000 leden overal ter wereld. 'Ik ben in de jaren '70 in contact gekomen met Intervac', vertelt Jempi De Cooman. De eerste keer dat hij en zijn gezin de gok waagden, trokken ze naar Finland, en dat bleek meteen een voltreffer. Een prachtig huis aan het water, met aanlegsteiger en boot, aan de rand van een bos, een sauna binnen én eentje buiten. 'Zo'n locatie die je doet dromen als je ze in de boekjes ziet staan', glimlacht De Cooman. En daar bleef het niet bij. De buurtbewoners ontvingen de Belgische familie met open armen. 'Ze hebben een heus straatfeest

Yolande en Jempi De Cooman

voor ons georganiseerd, een onvergetelijke gebeurtenis. Zo leer je een land pas echt kennen. Niet door in een hotelkamer of een tent te zitten, omringd door alleen maar andere toeristen, maar door onder de plaatselijke bevolking te leven, met hen te praten en hun wereld te verkennen.' Zulke contacten zijn de grootste troef van huisruil.

Goede afspraken: het geheim achter een goede ruil

Omgekeerd zorg jij natuurlijk ook dat de andere partij het zo goed mogelijk naar haar zin heeft in jouw huis en omgeving. Daarom hebben de De Coomans een map aangelegd vol tips en nuttige info. 'Als wij een nieuw huishoudapparaat kopen, bewaren we altijd de handleiding in verschillende talen. Adressen van verzekeraars, dokters of familieleden die kunnen helpen in geval van nood, zitten eveneens in die map. Het is ook belangrijk dat je vooraf goede afspraken maakt', zegt Jempi De Cooman. Als je twee kinderen hebt van acht en elf kan de gastfamilie ervoor zorgen dat er aangepaste fietsen voor hen klaarstaan. En hebben zij kleinere kinderen, dan haal jij wat kisten van de zolder met speelgoed dat jouw kroost ontgroeit is. 'Hoe beter die dingen geregeld zijn, hoe minder problemen zich kunnen voordoen. Je weet vooraf waar je aan begint en wat de verwachtingen van de tegenpartij zijn.'

Oog voor eigen land

'Wat onze ruilpartners het meest aanspreekt in België is de vlotte bereikbaarheid van alles', vertelt De Cooman. Je bent niet alleen in een mum van tijd in alle belangrijke steden, aan de kust of in de Ardennen, maar ook Amsterdam, Parijs en Londen liggen binnen bereik voor een uitstap. De meeste Vlamingen zien die voordelen door de grijze wolken en de regen niet meer, maar huisruilers horen ze keer op keer van hun gasten en krijgen zo ook een ruimere blik op hun eigen land.

Een basis van vertrouwen en respect

Huisruil berust op wederzijds vertrouwen. 'Je laat je woning met een gerust hart in de handen van vreemden achter omdat je weet dat zij jouw bezittingen met evenveel respect zullen behandelen als jij de hunne.' Die gedachte maakt huisruil net zo boeiend en uniek. En de formule werkt echt. Het gezin De Cooman is in al die jaren nog geen noemenswaardige problemen tegengekomen. 'Voor ons heeft huisruil niets dan voordelen. We gaan zeker nog zo lang mogelijk op die manier op reis', besluit Jempi De Cooman.

Ines Minten

Get to know the world through house swapping

A family from abroad lives in your house while you take a holiday in theirs: for some people the very thought of it is enough to send shivers down their spine. For others, however, house swapping is as natural as cleaning your teeth before going to bed. Jempi and Yolande De Cooman from Sterrebeek have already spent 20 years getting to know the world through house swapping. They're so convinced of the merits of the system that they've become the Belgian representatives for Intervac, an organisation that arranges house swaps worldwide.

Meer info

www.intervac.com
tel. en fax: 02-305 52 02
(bellen buiten de kantooruren)
e-mail: decooman@intervac.be

DIE HISTORIE DER MIRACULEUSE KERCKE VAN O.L.VROUWE TOT ALSEMBERGHE

D OOR HET HUWELIJK VAN GRAAF HENDRIK VAN LEUVEN, WERD HET HUIS VAN BRABANT VERWANT AAN DAT VAN HONGARIJE (OF THÜRINGEN.) OMSTREEKS 1230 KREEG ELISABETH VAN HONGARIJE - DE LATERE HEILIGE ELISABETH - EEN VISIOEN, WAARIN EEN ENGEL HAAR VROEG NAAR BRABANT TE REIZEN, EN ER EEN KERK TE BOUWEN TER ERE VAN DE HEILIGE MAAGD.

ELISABETH GAAT TE RADE BIJ DE HERTOGIN MARIA VAN BRABANT OM EEN GESCHIKT TERREIN TE VINDEN.

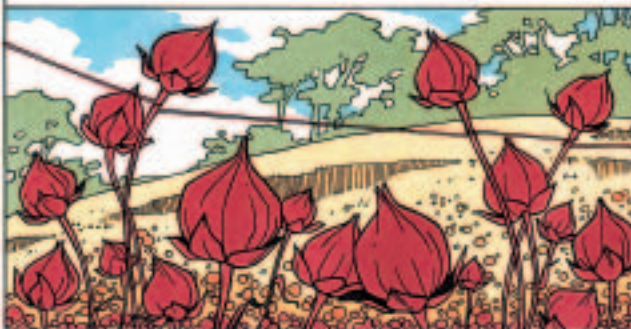
BIJNA GELIJKTIJDIG VERSCHIJNT EEN TWEEDE ENGEL AAN 3 JONKVROUWEN UIT ALSEMBERG MET DE VRAAG HUN VLASCHAARD AF TE WILLEN STAAN VOOR HET NOBELE DOEL.

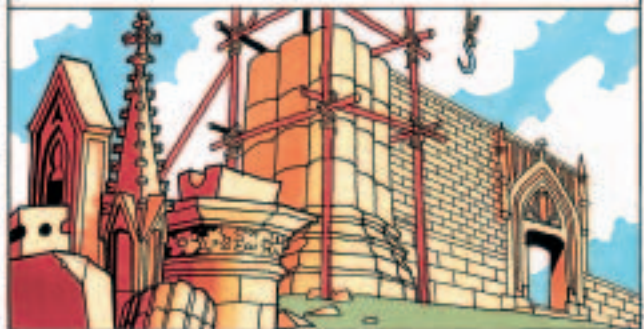
DE JONKVROUWEN STEMMEN TOE, MAAR VRAGEN UITSTEL TOT HET VLAS DAT NOG IN BLOEI STAAT, GEOOGST KAN WORDEN.

DE VOLGENDE MORGEN AL BLIJKT HET VLAS OP WONDERBAARLIJKE WIJZE GEHEEL GERIJDPT TE ZIJN EN VINDT MEN EEN ZIJDEN DRAAD IN HET VELD DIE HET GRONDPLAN VAN DE KERK SCHIJNT AAN TE GEVEN.

NA DE DOOD VAN MARIA, HERTROUWDT DE HERTOG VAN BRABANT, HENDRIK II MET ELISABETH'S DOCHTER SOPHIE. ZIJ SCHENKT HET BIJZONDERE MARIA-BEELDJE, MAAR DE BOUW VAN DE KERK VALT STIL.

TIJDENS ZIJN PELGRIMSTOCHT NAAR PALESTINA WORDT HERTOG JAN III, DE ACHTERKLEINZON VAN HENDRIK II, GEVANGEN GENOMEN DOOR DE SARACENEN.

IN EEN GEBED BELOOFT HIJ DE KERK VAN ALSEMBERG TE VOLEINDIGEN ALS HIJ GEZOND EN WEL IN ZIJN VADERLAND MAG TERUGKEREN.

ZIJN GEBED WORDT VERHOORD, MAAR BIJ ZIJN THUISKOMST, VERGEET JAN ZIJN GELOFTE NA TE KOMEN. HIJ KRIJGT EEN VERMANEND VISIOEN EN VINDT 'S MORGENS OP ZIJN BEURT EEN ZIJDEN DRAAD, DIE HET GRONDPLAN AANGEeft VAN HET KOOK.

DOOR ZIJN VOORTIJDIGE DOOD EN DE OORLOGEN TUSSEN VLAANDEREN EN BRABANT BLIJFT HET BOUWERK ECHTER ONAFGEWERKT

HIJ ZIET HOE EEN PROCESSIE SCHONE MAAGDEN EEN IN PRIESTERLIJKE GEWADEN GEHULD PERSONAGE VOLGT NAAR DE ALSEMBERGSE KERK OM ER DE MIS OP TE DRAGEN.

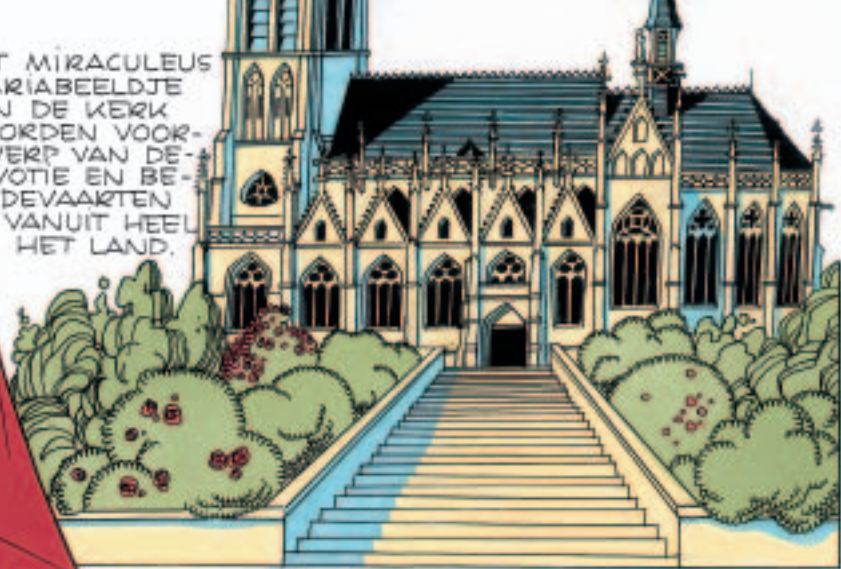
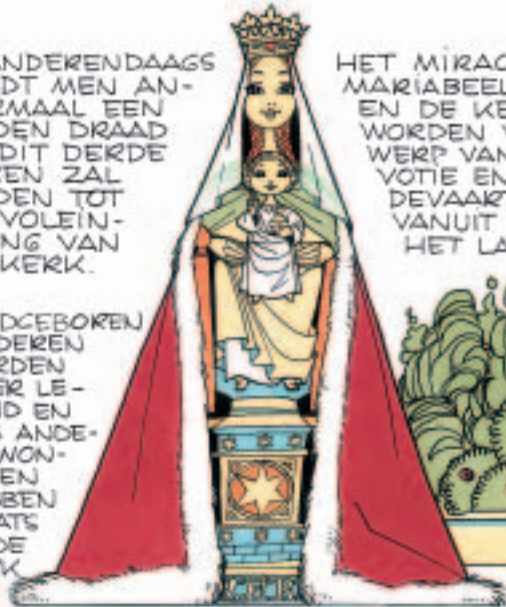
VELE JAREN LATER KRIJGT EEN VROME PRIESTER, GIELIS, EEN VISIOEN...

'S ANDERENDAAGS VINDT MEN ANDERMAAL EEN ZINDEN DRAAD EN DIT DERDE TEKEN ZAL LEIDEN TOT DE VOLEINDIGING VAN DE KERK.

HET MIRACULEUS MARIABEELDJE EN DE KERK WORDEN VOORWERP VAN DEVOTIE EN BEDEVAARTEN VANUIT HEEL HET LAND.

DOODGEBOREN KINDEREN WORDEN WEER LEVEND EN NOG ANDERE WONDEREN HEBBEN PLAATS IN DE KERK

NAAST DE STICHTERS ZIJN OOK ILLUUSTERE WELDOENERS EN BEDEVAARDERS AFGEBEELD IN DE LAMBRIEZING VAN DE SACRISTIE.

HEILIGE ELISABETH HERTOGIN SOPHIE HERTOG HENDRIK II HERTOG JAN III HERTOG ANTOON V. BRABANT HERTOG FILIPS DE GOEDE HERTOG KAREL DE STOUTE KEIZERIN MARIA V. BOURG.

KEIZER MAXIMILIAAN HERTOGIN MARGARETA KEIZER KAREL V KONING FILIPS II AARTSHERTOG ALBRECHT AARTSHERTOGIN ISABELLA AARTSHERTOG LEOPOLDUS WILHELMUS AARTSHERTOGIN MARIA ELISABETH

Huldenberg en de Noordpool

FOTO: JULIE BROWN

Julie Brown en Dixie Dansercoer

Ze leerden elkaar hoog in de lucht kennen, toen ze beiden werkten als steward. Allebei zijn ze bezeten door avontuur met een passie voor poolreizen, en dus laten ze hun baan voor wat ze is. Uit liefde voor poolreiziger Dixie Dansercoer verhuist Julie Brown (37) in 1997 van Cincinnati, Ohio naar Huldenberg. 'Het is hier zalig', zegt ze in onberispelijk Nederlands.

Op de dag van onze afspraak is Julie bijna acht maanden zwanger. Dixie en zijn maat Alain Hubert zijn bezig aan een nieuwe tocht op de Noordpool. 'Hij zal niet bij de bevalling kunnen zijn, dat wisten we van bij het begin. Natuurlijk vinden we dat erg. Ik mis hem verschrikkelijk, zeker nu. Maar we hebben alles zo geregeld dat Dixie toch min of meer aanwezig zal kunnen zijn bij de geboorte, via satelliettelefoon. Ik heb er mij mee verzoend dat Dixie niet bij de geboorte van ons kind zal kunnen zijn. Onlangs las ik een artikel over de weduwen van 11 september. Zestig van die vrouwen kregen vlak na de ramp een baby. Dát is verschrikkelijk, want die papa's komen nooit meer terug. Dixie komt wel terug'

De cowboys achterna

'Zelf ben ik ook bijzonder avontuurlijk aangelegd. Ik ben als enige vrouw

op expeditie geweest met de ploeg van Rudy Van Snick, de eerste Belg die de top van de Mount Everest heeft bereikt. Ze hebben mij ook geen twee keer moeten vragen of ik mee naar Antarctica wilde. Je kunt natuurlijk niet zomaar vertrekken. Zo'n expeditie vereist veel fysieke en mentale voorbereiding en bovendien moet je ook sponsors vinden. Het was alleszins een unieke ervaring om die mooie reis met Dixie te delen. Om geen stempel te krijgen, zullen we de poolgebieden in de toekomst mijden. Het is de bedoeling dat we binnen afzienbare tijd naar West-Amerika trekken met de Cowboy Poets. Die komen een keer per jaar samen om poëzie en liedjes uit te wisselen. Ik denk dat we veel van die mensen kunnen leren.'

Overleven en overgeven

'Ondanks de verre reizen, vind ik het zalig wonen in Huldenberg. Soms voel ik mij hier meer thuis dan in Ohio. Het is hier goed leven en de mensen in deze streek zijn erg gastvrij; ze hebben mij meteen aanvaard. Bij de bakker, de post en de bank hebben we gevraagd dat ze mij in het Nederlands zouden antwoorden, ook als ik soms vragen in het Frans zou stellen. Ik heb maar één jaar met de taal moeten worstelen. Dixies drie kinderen uit zijn vorig huwelijk zijn uitstekende leraars voor me geweest. Toen mijn vriendschap voor Dixie

meer werd, had hij al een expeditie van vier maanden gepland met Alain Hubert. Achteraf beschouwd was het goed dat die tocht zo lang duurde. Het was een grote stap voor mij om naar België te verhuizen én stiefmoeder te worden. Dixie gaf me meteen de sleutels van zijn huis en de hoede over zijn drie kinderen. Het was een tijd van overleven en 'overgeven' (lacht). Ik sprak geen Nederlands, terwijl zijn kinderen Nederlandstalig waren. Op een avond kwam Jasper mij zeggen: 'Evelien moet overgeven'. Nog voor ik echt kon vragen wat 'overgeven' was, liet Evelien het al zien. Al die eenvoudige begrippen heb ik veel vlugger geleerd door het samenzijn met de kinderen. Net voor het einde van zijn expeditie belde Dixie mij van op Antarctica om te vragen of ik met hem verder wilde. Ik heb volmondig 'ja' gezegd. We hebben een schitterend leven samen.'

Julie Brown

Voor informatie over de expedities kunt u terecht op de website www.circles.cc.

Huldenberg et le Pôle Nord

Ils se sont connus dans les airs, alors qu'ils travaillaient tous deux en qualité de stewards. Accrocs de l'aventure et passionnés par les voyages au pôle l'un comme l'autre, ils ont décidé de mettre fin à leur carrière. Par amour pour Dixie Dansercoer, l'explorateur des pôles, Julie Brown (37 ans) a quitté Cincinnati, dans l'Ohio, pour venir s'installer à Huldenberg. Elle-même est, il est vrai, une aventurière dans l'âme: elle était la seule femme de l'expédition de Rudy Van Snick, le premier Belge à avoir atteint le sommet de l'Everest. Le jour de notre rendez-vous, Julie est enceinte de presque huit mois tandis que Dixie et son compagnon, Alain Hubert, sont lancés dans une nouvelle expédition au Pôle Nord. 'Il ne pourra pas être présent pour l'accouchement, nous le savions dès le départ. Mais nous avons tout organisé de manière à ce que Dixie soit quand même virtuellement présent lors de la naissance, via le téléphone satellitaire.'